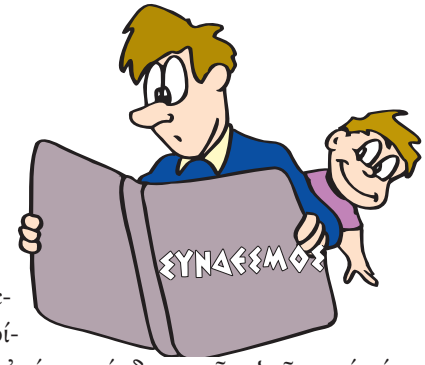
ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

«Σπουδάζοντες τηρεῖν τήν ἑνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ Συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Ἐφ. δ΄, 3)

ΕΤΟΣ 45ο – ΜΑΪΟΣ 2011 – ΤΕΥΧΟΣ 459

Ἀγαπητοί μας Ἀναγνῶστες

Ὅσο καί νά θέλει κανείς νά ἀποφύγει τίς δυσάρεστες σκέψεις γύρω ἀπό τή κατάντια τῆς πατρίδος μας, δέν μπορεῖ νά τά καταφέρει. Καί αὐτό, γιατί, δυστυχῶς, ζοῦμε σέ μία πάρα πολύ δύσκολη περίοδο.

Σέ μία περίοδο πού ἐπικρατεῖ αὐτό πού εἶχε εἰπεῖ ἀπό χρόνια ὁ ἀείμνηστος Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς, ὅτι «ἡ Ἑλλάδα εἰσέρχεται στό φρενοκομεῖο»!!

Φαίνεται νά ζοῦμε στήν ἐποχή τοῦ παραλόγου. Θά ἀναφέρουμε 2-3 παραδείγματα πού ἀποδεικνύουν σέ τί κατάσταση βρισκόμαστε.

Πρόσφατα διαβάσαμε στήν ἐφημερίδα «Καθημερινή» ὅτι οἱ ἐφημερίδες «Τό Βῆμα», «Τά Νέα» «Τό Ἔθνος», ἡ «Ἐλευθεροτυπία» καί τά ΜΜΕ «Μέγα», «Alter» κ.λ. εἶναι χρεωμένα μέ πάνω ἀπό 600 ἑκατομμύρια,ναί τό καθένα ΜΜΕ. Ἑκατομμύρια εὐρώ!!!! Καί ἐγώ, ὁ ἁπλός λαός διερωτῶμαι. Καλά, ἐάν ἕνα μικροκατάστημα ἤ ἕνα νοικοκυριό χρωστᾶνε μερικές χιλιάδες εὐρώ, τούς κλείνουν τήν ἐπιχείρηση καί τούς παίρνουν τό σπίτι πού κάθονται. Αὐτές οἱ ἐπιχειρήσεις τῶν ΜΜΕ (ἐφημερίδες καί τηλεοπτικοί Σταθμοί) γιατί δέν ὑπάγονται στούς κανόνες τῆς πτώχευσης; Ποιός καλύπτει τά ἐλλείμματά τους; Ἀσφαλῶς ἡ Κυβέρνηση γιά νά τούς ἔχει στό χέρι καί νά δημοσιεύουν αὐτά πού θέλουν οἱ κυβερνῶντες μας καί ὄχι νά δημοσιεύουν τήν ἀλήθεια.

Ἕνα δεύτερο παράδειγμα τῆς ἀλλοπρόσαλλης συμπεριφορᾶς τῶν κυβερνώντων μας. Χωρίς καμία ἐντροπή πρόσφατα ἱδρύθησαν τρία πολιτικά κόμματα ἀπό τήν κ. Μπακογιάννη, κ. Κουβέλη καί κ. Δημαρᾶ.

Καί οἱ τρεῖς αὐτοί ἀρχηγοί, ἵδρυσαν τά κόμματά τους μετά τήν ἀποχώρησή τους ἀπό τούς ἀντίστοιχους κομματικούς μηχανισμούς τῆς Νέας Δημοκρατίας, τοῦ ΣΥΡΙΖΑ καί τοῦ ΠΑΣΟΚ. Καί δύο ἀκόμη κόμματα πού ὑπάρχουν ἐκτός Βουλῆς τοῦ κ. Μάνου καί τοῦ κ. Παπαθεμελῆ, μᾶς κάνουν πέντε ἐπί πλέον πολιτικά κόμματα τά ὁποῖα, ὅπως διακηρύττουν χωρίς αἰδώ, δημιουργήθησαν γιά νά μᾶς σώσουν!!! Καί ἐμεῖς διερωτώμαστε. Μά καλά, ἀφοῦ δέν μπορεῖτε νά συνεννοηθεῖτε μέ τούς δικούς σας «συντρόφους», ὁμοϊδεάτες σας καί διαχωρίσατε τίς θέσεις σας, πῶς εἶναι δυνατόν νά συνεννοηθεῖτε σέ μία μελλοντική Κυβέρνηση συνεργασίας, ὅπως διακηρύττετε γιατί ὁ δικομματισμός ἀπέτυχε; Ἀσφαλῶς δέν θά μπορέσετε νά συνεννοηθεῖτε. Ὁ σκοπός σας λοιπόν δέν εἶναι γιά νά «μᾶς σώσετε» ἀλλά γιά νά πάρετε κάποιο κομμάτι ἐξουσίας τό ὁποῖο θά τό καρπωθεῖτε ὅπως ἐσεῖς θέλετε καί ἐμεῖς μελλοντικῶς θά ψαχνόμαστε γιά τά πολιτικά καί οἰκονομικά σας σκάνδαλα!!!

Ἐπειδή τό θέμα εἶναι μεγάλο, θά ἐπανέλθουμε τόν ἑπόμενο μήνα μέ ἄλλο ἕνα κραυγαλέο παράδειγμα καί γιά τίς δικές μας εὐθύνες ἀπέναντι σέ αὐτή τήν ἐντελῶς ἀπαράδεκτη κατάσταση.

Η ΣΥΝΤΑΞΗ

Βαθειά εἶναι ἡ κρίση πού περνᾶμε. Δέν εἶναι μόνο οἰκονομική. Εἶναι καί κοινωνική καί πνευματική. Κυριαρχεῖ ὁ φόβος καί ἡ ἀνασφάλεια, ἡ ἀβεβαιότητα γιά τό μέλλον. Γι'αὐτό ἁπλώνεται ἡ ἀπελπισία καί ἡ ἀπόγνωση. Αὐξάνουν τά κρούσματα τῶν ψυχικῶν παθήσεων ἀκόμα καί οἱ αὐτοκτονίες. Ζοῦμε ἔντονα τά φάσμα μιᾶς τρομοκρατίας, μέ τήν ἀνεργία καί τή φτώχια νά μαστίζει πολλούς.

Ὁ λαός ζητεῖ στηρίγματα, διεξόδους. Ἕνα φῶς ἐλπίδας, κάποια συμπαράσταση, γιά νά μπορέσει νά ὀρθοποδήσει. Οἱ κυβερνῶντες τή χώρα ἀποδείχθηκαν ἀδύναμοι νά δώσουν λύσεις. Εἶναι οἱ ἴδιοι ρίζα τοῦ προβλήματος.

Παρήγορη φωνή ἀκούγεται ἀπό τά βάθη τῶν αἰώνων. Εἶναι ἡ φωνή τοῦ προφήτη Ἠσαΐα: *«Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τόν λαόν μου, ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τήν καρδίαν Ἰερουσαλήμ, παρακαλέσατε αὐτήν»* (Ἡσ. 40,1-2). Σέ πολλές δύσκολες στιγμές τοῦ ἔθνους μας, ἡ Ἐκκλησία στάθηκε κοντά στόν πόνο καί στίς ἀνάγκες τοῦ λαοῦ. Φέρει τό φῶς τῆς δικῆς της παρουσίας. Γεννᾶ στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων τήν ἐμπιστοσύνη στήν ἄπειρη ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Βλέπει τούς ἀνθρώπους ὄχι σάν νούμερα, ἀλλά ὡς πρόσωπα σέ κοινωνία μέ τόν Θεό καί τούς συνανθρώπους. Βοηθεῖ σέ ἀνασυγκρότηση τῆς προσωπικότητας, λύνοντας τά προβλήματά τους, μέ ἀγάπη καί στοργή.

Ἡ παρηγοριά καί ἡ ἐνίσχυση τοῦ λαοῦ ἀπό τούς Ἱερεῖς καί τούς Ἐπισκόπους δέν πρέπει νά εἶναι μόνο λόγια, ἀλλά πράξεις καί ἔργα, φροντίδα πατρική γιά τά συγκεκριμένα προβλήματα. Νά κάνουν συγκεκριμένες προτάσεις, μελετημένες μέ τή συμμετοχή ἀνθρώπων, πού διαθέτουν πείρα καί γνώση καί ἀγάπη γιά τόν λαό τοῦ Θεοῦ. Εἶναι καιρός κατάλληλος ἡ Ἐκκλησία νά πρωτοστατήσει καί νά γίνει ὁδηγός τοῦ λαοῦ. Νά ἀπαιτήσει ἀπό τούς ὑπευθύνους νά ἐφαρμόσουν προγράμματα πού θά ἀνακουφίσουν τόν πόνο καί τήν δυστυχία τῶν ἀνθρώπων. Κυρίως ὅμως ἡ Ἐκκλησία νά δώσει πνεῦμα καί ζωή, νά ἐμψυχώσει καί νά τονώσει τήν πίστη καί τήν ἐλπίδα στήν πρόνοια καί τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Στίς σύγχρονες ἀναζητήσεις νά εἶναι παροῦσα μέ εὐθύνη καί λόγο προφητικό, πού θά βγαίνει ἀπό καρδιές πύρινες γεμάτες ἀγάπη, πού διανυκτερεύουν μπροστά στό σταυρό τοῦ Χριστοῦ, ἕτοιμες νά διακινδυνεύσουν, νά ἐλέγξουν καί νά θυσιαστοῦν. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι μάνα τῶν πιστῶν. Δέν μπορεῖ νά μή ματώνει ὅταν τά παιδιά τῆς ὑποφέρουν.

«Καιρός τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ».

Θέματα πίστεως καί ζωῆς

Πορεία ἀπό τό «εἶναι» στό «εὖ εἶναι»

Τοῦ Θεολόγου ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΣΚΙΑΔΑ

Ὁ Ἅγιος Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος, πού ἔζησε στήν Κωνσταντινούπολη ἀπό τό 940 ὡς τό 1022, σέ ἕνα ἀπό τά ἔργα του «Ἀλφαβητικά Κεφάλαια» ἀναφέρεται διεξοδικά στή δέουσα πορεία τοῦ ἀνθρώπου ἀπό τό «εἶναι» στό «εὖ εἶναι». Στήν ὑποχρέωση δηλαδή νά πορεύεται ἀπό τό βιολογικό «εἶναι» πού τοῦ δίνει ὁ Θεός, στό «εὖ εἶναι» διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τό «εἶναι» τοῦ κάθε ἀνθρώπου

Ἡ βιολογική μας γέννηση ἤ ἄλλως τό «εἶναι» μας δέν δίνεται σέ μᾶς μέ τή δική μας θέληση, ἀλλά καθώς καθώρισε ὁ Θεός μέσω τῶν γονέων μας, ὁ παντοδύναμος Θεός μία φορά μόνο δημιούργησε μόνος Του τόν ἄνθρωπο, μέ προορισμό πλέον οἱ γονεῖς νά γίνονται σύν-δημιουργοί μαζί Του γιά τή γέννηση νέων ἀνθρώπων. Ἔτσι συστάθηκε τό μυστήριο τοῦ γάμου ἀφ' ἑνός μέν γιά ὁλοκλήρωση δύο ἀνθρώπων κι ἀφ' ἑτέρου γιά τή γέννηση ἀπογόνων. Καθώς ὁ Θεός πλέον δέν δημιουργεῖ μόνος Του ἀνθρώπους, ἔτσι καί ὁ ἄνδρωπος δέν μπορεῖ μόνος του νά πορεύεται μέ ἐπιτυχία ἀπό τό «εἶναι» στό «εὖ εἶναι».

Τό ἔχειν καί τό εἶναι

Ἡ ἀλόγιστη ἀνάπτυξη τοῦ ἀτόμου σέ βάρος τοῦ προσώπου ὁδήγησε στήν ὑπέρμετρη διόγκωση τοῦ ἔχειν καί τή συρρίκνωση τοῦ «εἶναι». Ἡ ἀκόρεστη μανία ἀποκτήσεως ὑλικῶν ἀγαθῶν ὁδήγησε τόν ἄνθρωπο στήν αὐτονομία καί τήν ἐξιδανίκευση τοῦ «ἔχειν». Ἔφερε τόν ἄνθρωπο στήν ἐνδοκοσμικότητα καί τήν ἀλλοτρίωσή του ἀπό τόν πλησίον. Ἡ ἀπομάκρυνσή του ἀπό τόν πλησίον τόν ὁδήγησε καί στήν ἀπομάκρυνσή του ἀπό τό Θεό. Προφητική – θά λέγαμε – ὑπῆρξε ἡ ἄποψη τοῦ Μπερδιάγιεφ πού ἔγραφε πώς «μόνο ἡ ἀνακάλυψη τοῦ προσώπου θά βγάλει τό σύγχρονο ἄνθρωπο ἀπό τά δεσμά τοῦ ἔχειν καί τά ποικίλα ἀδιέξοδα καί θά τόν ὁδηγήσει ἀπό τό «εἶναι» στό «εὖ εἶναι».

Πορεία πρός τό «εὖ εἶναι»

Ὁ ἅγιος Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος, στόν ὁποῖο ἡ Ἐκκλησία ἀπένειμε τόν τίτλο τοῦ Θεολόγου ὕστερα ἀπό τόν ἅγιο Ἰωάννη τό μαθητή τοῦ Κυρίου καί τόν ἅγιο Γρηγόριο τό Ναζιανζηνό, παρατηρεῖ ἀκόμη πώς «δέν ἦρθε σέ μᾶς ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ γιά ἄλλο σκοπό, παρά γιά νά χαρίσει σέ ὅσους πιστεύουν σ' Αὐτόν "τό εὖ εἶναι"». Δηλαδή τήν πνευματική ποιότητα τῆς ζωῆς. Ἦρθε λοιπόν ὁ Θεάνθρωπος Ἰησοῦς Χριστός καί θυσιάστηκε γιά τό «εὖ εἶναι» τῶν ἀνθρώπων. Συγκεκριμένα ἦρθε γιά νά μᾶς χορηγεῖ μέσω τῆς Ἐκκλησίας τή δύναμη νά οἰκειοποιούμαστε τούς καρπούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος πού εἶναι: *«ἡ ἀγάπη, ἡ χαρά, ἡ εἰρήνη, ἡ μακροθυμία, ἡ χρηστότης, ἡ ἀγαθωσύνη, ἡ πραότης, ἡ ἐγκράτεια»* (Γαλ. 5, 22). Αὐτά ἀποτελοῦν τόν πυρήνα τοῦ «εὖ εἶναι» καί τό σκοπό τῆς ζωῆς γιά κάθε ἀγωνιζόμενο Χριστιανό.

Ἡ δέωση τοῦ ἀνθρώπου βρίσκεται στήν ἀρχή καί τό τέλος ὅλης τῆς σωτηριολογικῆς του πορείας. Αὐτό πραγματικά ἀποτελεῖ καί τό «εὖ εἶναι» του.

Αλεξανδρος Παπαδιαμαντης

100 χρόνια ἀπό τόν θάνατό του (2-1-1911) καί 160 ἀπό τή γέννησή του (4-3-1851)

Ὁ Γιάννης Βλαχογιάννης, ὁ γνωστός λόγιος τοῦ περασμένου αἰώνα, ἐδημοσίευσε στό πανηγυρικό τεῦχος τῆς «Πολιτείας», στίς 13 Σεπτεμβρίου 1925 τήν αὐτοβιογραφία τοῦ Παπαδιαμάντη.

Γράφει, λοιπόν, στήν *αὐτοβιογραφία* του ὁ Παπαδιαμάντης:

«Ἐγεννήθην ἐν Σκιάθῳ τῇ 4η Μαρτίου 1851. Ἐβγῆκα ἀπό τό Ἑλληνικόν Σχ. (ολεῖον) εἰς τά 1863, ἀλλά μόνον τό 1867 ἐστάλην εἰς τό Γυμνάσιον Χαλκίδος, ὅπου ἤκουσα τήν Α΄ καί Β΄ τάξιν. Τήν Γ΄ ἐμαθήτευσα εἰς Πειραιᾶ, εἶτα διέκοψα τάς σπουδάς μου, καί ἔμεινα εἰς τήν πατρίδα. Κατά Ἰούλιον 1872 πῆγα εἰς τό Ἅγιον Ὄρος χάριν προσκυνήσεως, ὅπου ἔμεινα ὀλίγους μήνας. Τό 1873 ἦλθα εἰς Ἀθήνας, ἐφοίτησα εἰς τήν Δ΄ Βαρβακείου. Τῷ 1874 ἐνεγράφην εἰς τήν Φιλοσοφικήν Σχολήν, ὅπου ἤκουσα μαθήματα φιλοσοφικά κατ' ἐπιλογήν, κατ' ἰδίαν δέ ἠσχολούμην εἰς τάς ξένας γλώσσας. Μικρός ἐξωγράφιζα Ἁγίους, εἶτα ἔγραφα στίχους καί ἐδοκίμαζα νά συντάξω κωμωδίας. (...) Παραλείπουμε κάποια ἐργογραφικά στοιχεῖα.

Χρονολογικό δείκτη τῆς ζωῆς τοῦ Παπαδιαμάντη δημοσίευσε ὁ κ. Ν.Δ. Τριανταφυλλόπουλος στόν πρῶτο τόμο τῆς 5τομης Κριτικῆς Ἔκδοσης τῶν Ἁπάντων τοῦ Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη. Τό σπουδαῖο αὐτό ἔργο κυκλοφόρησε ἀπό τίς ἐκδόσεις «Δόμος Ο.Ε.» σέ πρώτη ἔκδοση τό 1981. Ἀποτελεῖται ἀπό πέντε τόμους τῶν 700 περίπου σελίδων ὁ καθένας. Μέσα σέ 3500 σελίδες προβάλλεται ἀποκαθαρμένο ἀπό ἀβλεψίες καί παρεισφρήσεις ὁλόκληρο τό ἔργο τοῦ Παπαδιαμάντη.

Ὁ Γ. Βαλέτας χωρίζει σέ τέσσερες κατηγορίες τό ποιητικό ἔργο τοῦ Παπαδιαμάντη: 1/Λυρικά, 2/Ὑμνογραφικά, 3/ Σατιρικά καί 4/ Μεταφράσεις. Ἀρτιότερα κατά τή γνώμη μας, σέ μορφή καί οὐσία εἶναι τά Ὑμνογραφικά. Ὁ Γ. Βαλέτας τόν λέει μελωδό καί ὄχι ὑμνωδό. Ὁ Παπαδιαμάντης σημειώνει ὁ Γ. Βαλέτας *«εἶχε τραβηχθεῖ καί ἀφοσιωθεῖ ὁλόψυχα στήν ἱερατική ὑμνογραφία καί ἐκτός ἀπό τίς μεταφράσεις τῶν ψαλμῶν ἔγραψε καί ἄλλα πολλά θρησκευτικά ποιήματα μέ μεταφυσική πνοή, μέ ἐμπνεύσεις ἀπό τίς Γραφές, σέ καθαρεύουσα γλώσσα ρομαντική….»*. Αὐτά στήν περίοδο 1879-1833.

Ὁ στίχος του διακρίνεται γιά τή συμπύκνωση καί τή δημοτικότητα σέ σημεῖον πού νά μή τήν ξεχωρίζει ἀπ' τό δημοτικό τραγούδι, σέ σημεῖο πού θυμίζει Διονύσιο Σολωμό. *«Πηγαῖο σαιξπηρικό ταλέντο»*, διακρίνει ὁ Γ. Βαλέτας.

* * *

Ἡ ὀρθόδοξη λατρεία καί τά λαϊκά ἔθιμα *«ἦταν ἀναπόσπαστα στήν ψυχή τοῦ Παπαδιαμάντη»* παρατηρεῖ ὁ Θεόδωρος Ξύδης. *«Ποτέ δέν συμληρώνει μέ τή φαντασία του τ' ἀφηγούμενα λαϊκά στοιχεῖα»*. (Βασική Βιβλιοθήκη 28 «Ἀετός» Α.Ε, σελ. 20).

Ἡ Σκιάθος, τά ἤθη καί τά λαϊκά ἔθιμά της ζοῦν ἀναλλοίωτα στό ἔργο τοῦ Παπαδιαμάντη. Τό ἴδιο καί τό γλωσσικό της ἰδίωμα, κυρίως ὅταν διαλέγονται μεταξύ τους Σκιαθῖτες. Τά τοπωνύμια καί τά ὀνόματα τῶν γυναικῶν στά διηγήματά του μπαίνουν ἀτόφια. Ἔτσι πού νά κάνει τόν ὁμότεχνό του Καρκαβίτσα νά λέει: *«Ὄμορφη εἶναι ἡ Σκιάθος τοῦ Θεοῦ. Μά ἡ Σκιάθος τοῦ Παπαδιαμάντη μοῦ φαίνεται ὡραιότερη»* (περιοδικό «Καλλιτέχνης» (1911).

Ὁ Παπαδιαμάντης δέν ἀσχολήθηκε μέ πολύπλοκα ψυχολογικά ἤ λαογραφικά προβλήματα. Καί *«δέν κατέβηκε στόν ἄγνωστο χῶρο τοῦ ὑποσυνείδητου, στά ἀξεδιάλυτα βάθη τῆς ἀνθρώπινης συνείδησης»*. Ἔγραφε ἀκολουθώντας δική του αἰσθητική, παρατηρεῖ ὁ Θεόδωρος Ξύδης. Κι αὐτή τήν αἰσθητική εἶναι ὅπως τήν ἔχει διαμορφώσει ἡ Ὀρθοδοξία καί ὁ Ἐκκλησιαστικός λόγος.

Ἀξιοσημείωτη εἶναι ἡ παρατήρηση τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ: *«Δέν θυμοῦμαι ἀλλοῦ ν' ἀπάντησα τεχνίτη σάν αὐτόν, πού ὄχι μόνον νά μήν ἔχει τῆς τέχνης του αὐταρέσκεια, ἀλλά νά κοιτάζει πῶς νά κρύψει κάθε τεχνητή πόζα καί κάθε σκέψη στή ματαιότητα»* (περιοδικό «Τέχνη» (1899). Ὁ Κ. Καβάφης εἶχε γράψει γιά τόν Παπαδιαμάντη: *«Εἶναι λαμπρά ἀσκημένος στῆς περιγραφῆς του τήν τριπλῆν ἱκανότητα: τό ποιά πρέπει νά παραλειφθοῦν καί τό ποιά πρέπει νά λεχτοῦν καί εἰς τό ποιά νά σταθεῖ ἡ προσοχή»* («Νέα Ζωή» Ἀλεξάνδρεια 1908).

Πολικό ἀστέρι στό λογοτεχνικό ταξείδι τοῦ Παπαδιαμάντη καί στόν καθημερινό του βίο ἦταν τό καθαρά Ὀρθόδοξο φρόνημα. Μακάρι νά τό ἀποχτοῦσαν κι ὅσοι αὐτοπροβάλλονται σάν Χριστιανοί ποιητές καί καλλιτέχνες.

Στόν καθημερινό του βίο ἔζησε σύμφωνα μέ τό πιστεύω του. Δέν δέχθηκε, λόγου χάρη, νά πληρωθῆ γιά τίς μεταφράσεις παραπάνω ἀπ' αὐτό πού ὁ ἴδιος νόμιζε ὅτι ἄξιζε ὁ κόπος του. Καί γύρισε στήν ἐφημερίδα τά παραπάνω χρήματα. Δέν ἔπινε τσάι παρά μόνον φασκόμηλο, σύμφωνα μέ μαρτυρία τῆς Μυρτιώτισσας. Θεωροῦσε χρέος του νά προστατεύσει τά ἀνίψια του, παιδιά τοῦ ἀδελφοῦ του. Ἀλλά μ' ἔντιμο τρόπο. Γι' αὐτό καί δέν δέχθηκε μία τέτοια παρέμβαση πού θά εἶχε ὡς συνέπεια τήν ἀπόλυση ἐκείνου πού κατεῖχε τή θέση. Προτίμησε τήν ἔντιμη πενία. Ἄλλωστε ὁλόκληρη τή ζωή του τήν πέρασε μέσα σ' ἔντιμη πενία.

Πῶς νά τόν καταλάβει ὁ σημερινός ἄνθρωπος; Μόνο τά κείμενά του μπορεῖ νά προσεγγίσει. Βυζαντινός κι' ἐκκλησιαστικός, παραδοσιακός καί καινοτόμος *«δέχεται κοντά του μόνον ὅσους εἶναι ἱκανοί νά σταθοῦν πάνω ἀπό τά ἐφήμερα»* (Πέτρος Χάρης «Νέα Ἑστία» Χριστούγεννα 1941). Δίκαια ἡ κοινή συνείδηση τόν εἶπε Ἅγιο τῶν Νεοελληνικῶν Γραμμάτων.

ΝΙΚΟΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ

ΝΕΟΕΛΛΗΝΩΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΠΑΘΟΛΟΓΙΑ

Ὀφείλουμε ὡς νεοέλληνες νά προσέξουμε ἐπισταμένως τήν πολιτιστική μας παθολογία.

Νοσεῖ ὁ νεοελληνικός βίος. Εἶναι πλέον ἐξόφθαλμη ἡ ἀρρώστεια αὐτή πού μαστίζει ὅλες τίς ἡλικίες σ' ὅλους τούς τόπους. Νοσοῦμε πολιτιστικά. Ἐλλείπει ἡ πολιτιστική ἀγωγή. Καί αὐτά δέν εἶναι μηνύματα ἀπογοητεύσεως καί ἀπαισιοδοξίας. Εἶναι ἐπισημάνσεις καί διατυπώσεις μέ σκοπό τήν ἐξυγίανση, τήν θεραπεία, τήν ἀνόρθωση τοῦ πολιτιστικοῦ γίγνεσθαι.

Οἱ ἀρρωστημένες καταστάσεις εἶναι ὁρατές καί συγκεκριμένες.

Στά σπίτια: Ἔχει ἀτονήσει τό οἰκογενειακό τραπέζι καί τά μέλη τῆς οἰκογένειας δέν βρίσκονται μαζί καί δέν ἐπικοινωνοῦν ! Ἀλλοῦ ὁ πατέρας, ἀλλοῦ ἡ μάνα καί ἀλλοῦ τά παιδιά, ἐνίοτε μόνα τους, συντροφιά μέ τήν τηλεόραση ἤ τό internet. Στήν διαπαιδαγώγηση δέν ὑπάρχει ἡ ἔννοια τῆς πειθαρχίας καί τῆς ἐγκράτειας. Ὁ νεοπλουτισμός μ' ὅλα τά ἐπακόλουθα εἶναι τό γενικό σύνθημα.

Στό σχολεῖο προσφέρεται ξηρά γνώση. Δέν καλλιεργεῖται ἡ παιδεία, τό ἦθος. Τά θρησκευτικά ὑπονομεύονται, ἡ ἱστορία ἀλλοιώνεται, ἡ γλώσσα νοθεύεται. Ἡ ἐξομολόγηση ἔχει ἐκβληθεῖ ἀπό τά σχολεῖα καί στήν προσευχή δέν δίδεται ἡ πρέπουσα σημασία. Ἐν τῷ μεταξύ ἡ βία καί ἡ παραβατική συμπεριφορά τῶν μαθητῶν εἶναι σέ αὔξουσα τάση.

Ὅσον ἀφορᾶ τά Πανεπιστήμιά μας ἄς τά συγκρίνουμε μέ τά Πανεπιστήμια τῶν ἄλλων χωρῶν. Οἱ αἴθουσες στά Εὐρωπαϊκά πανεπιστήμια εἶναι ἱεροί χῶροι γνώσεως, εὐγενείας καί ἤθους. Δέν ὑφίστανται τούς βανδαλισμούς τῶν δικῶν μας κτιρίων.

Στά καταστήματά μας ἐπικρατοῦν οἱ ξενόγλωσσες ὀνομασίες καί ἐπιγραφές καί ἐνίοτε ἡ συμπεριφορά τῶν ὑπαλλήλων τυγχάνει ἰσοπεδωτική καί ἀγενής. Στίς δημόσιες, κρατικές ὑπηρεσίες ἡ ἐξυπηρέτηση μόλις πού ὑπερβαίνει τήν βάση στή βαθμολογία.

Οἱ δρόμοι καί οἱ πλατεῖες ἀλλά καί οἱ δημόσιοι κῆποι εἶναι τίς περισσότερες φορές σέ ἄθλια κατάσταση. Ἰδίως οἱ πινακίδες εἶναι ἀπαράδεκτα καλυμένες μέ κάθε εἴδους αὐτοκόλλητα ἤ γραμμένες μέ χαμηλοῦ ἐπιπέδου συνθήματα. Ἀδέσποτοι σκύλοι, σκουπίδια, σπασμένα ἀντικείμενα στίς παιδικές χαρές τίς ἀφύλακτες.

Στήν ὁδήγηση ἡ συμπεριφορά τοῦ νεοέλληνα παραβατική, νευρική, ἀπολίτιστη.

Ἡ κακή συνήθεια τοῦ καπνίσματος ἐξακολουθεῖ νά κυριαρχεῖ.

Ἡ ἠχορύπανση χωρίς ἐλάττωση.

Τό ἐμπόριο τῶν ναρκωτικῶν στούς δρόμους.

Ἡ ἀνασφάλεια, δίπλα μας.

Ἡ τηλεόραση ὁλοκληρώνει τήν παθογένεια μέ τά φθηνά «ρεάλιτι» καί τίς χαμηλοῦ ἐπιπέδου ἐκπομπές μέ ἀσύδοτη γλωσσική συμπεριφορά ἀγραμματοσύνης. Συστηματικά καλλιεργεῖται ἡ περιθωριοποίηση τῶν ἀρχῶν καί ἀξιῶν τῆς ζωῆς, τοῦ πατριωτισμοῦ καί τοῦ ὀρθόδοξου χριστιανικοῦ ἤθους.

Τούς τουρίστες μας τούς θεωροῦμε «κουτόφραγκους» καί προσπαθοῦμε νά τούς ξεγελάσουμε καί ἐκμεταλλευτοῦμε μέ συμπεριφορά ἀπό τήν ὁποία ἀπουσιάζει τό «παρακαλῶ», τό «συγγνώμην», τό «εὐχαριστῶ».

Τά παραπάνω εἶναι μερικά νοσήματα τῆς νεοελληνικῆς κοινωνίας μας σέ πόλεις καί σέ χωριά. Καί δυστυχῶς ὁ φιλότιμος λαός μας πορεύεται ἔτσι νωχελικά, ἀρρωστημένα. Ὡστόσο ἡ ἰατρεία πρέπει νά ἔλθει. Ἡ ἐπανίδρυση τοῦ ἀληθοῦς ὑγιοῦς πολιτισμοῦ εἶναι καθῆκον ὅλων μας.

Χρυσόστομος Σεκοῦνδος

ΟΙ 6 ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

1/ Ὀφείλουν νά σκέφτονται γιά τόν κόσμο τοῦ διαδικτύου ὅπως καί γιά τόν ὑπόλοιπο γνωστό κόσμο: ὅπως ἀκριβῶς συμβουλεύουν τά παιδιά τους νά μήν ἐμπιστεύονται ἀγνώστους στό δρόμο, ἔτσι ἀκριβῶς πρέπει νά ἐνημερώνουν τά παιδιά τους καί γιά τούς πιθανούς κινδύνους πού κρύβει τό ἴντερνετ.

2/ Ὁ καλύτερος τρόπος γιά νά μποροῦν νά προστατεύουν τά παιδιά τους εἶναι, νά μάθουν καί οἱ ἴδιοι τή χρήση τοῦ διαδικτύου, ἔτσι τά παιδιά τους θά δίνουν μεγαλύτερη σοβαρότητα στήν ἄποψή τους.

3/ Τό «σέρφινγκ» χρειάζεται πάντα προσοχή: Ἐξηγοῦν στά παιδιά τους ὅτι εἶναι ἐπικίνδυνο νά δίνουν προσωπικές πληροφορίες στό ἴντερνετ. Ἄν τούς ἐμπιστεύονται, ὅταν κάποιος τούς ζητήσει τή διεύθυνσή τους, τό τηλέφωνό τους, τήν ἠλεκτρονική διεύθυνσή τους ἤ τό ὄνομα τοῦ σχολείου τους τά παιδιά θά τούς εἰδοποιήσουν ἄμεσα.

4/ Τά πλῆκτρα τῆς «ἐπιστροφῆς» «πίσω» καί «ἀρχική» εἶναι σωτήρια: Οἱ γονεῖς θά πρέπει πάντοτε νά παρακολουθοῦν τούς τόπους πού ἐπισκέπτονται τά παιδιά τους στόν κυβερνοχῶρο. Ἐξ ἴσου

καλή ἰδέα ὅμως εἶναι νά διδάξουν στά παιδιά πῶς νά δραπετεύουν γρήγορα, ἄν συναντήσουν πληροφορίες πού τούς κάνουν νά δυσανασχετοῦν, ὅπως πατώντας «πίσω» ἤ «ἀρχική» στό πρόγραμμα πλοήγησης ἤ κλείνοντας τή σύνδεση.

5/ Χρησιμοποιοῦμε φίλτρα: Μποροῦμε νά χρησιμοποιήσουμε τίς ρυθμίσεις παροχῆς ὑπηρεσιῶν ἴντερνετ γιά νά ἐλέγξουμε τό εἶδος τῆς πληροφόρησης, στήν ὁποία θά ἔχουν πρόσβαση τά παιδιά. Ἔτσι τά προφυλάσσουμε ἀπό τό ἐνδεχόμενο νά συναντήσουν περιεχόμενο πού ἀπευθύνεται ἀποκλειστικά σέ ἐνήλικες.

6/ Τό καλύτερο φίλτρο ἀπ' ὅλα ὅμως εἶναι ἡ ἐμπιστοσύνη καί ἡ ἐκτίμηση πού τρέφουν πρός τούς γονεῖς τά ἴδια τους τά παιδιά, τό αἴσθημα εὐθύνης πού κατάφεραν νά τούς καλλιεργήσουν.

(Πηγή: Ἑλληνική Καταναλωτική Ὀργάνωση)

ΑΓΙΑΣΜΕΝΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΤΗΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

Ο ΓΕΡΩΝ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝ

Νωπές οἱ μνῆμες. Πρίν λίγα χρόνια, μεγάλος θόρυβος ἔγινε γύρω ἀπό τήν ἀνακομιδή τοῦ λειψάνου, δέκα πέντε χρόνια μετά τήν ταφή του, τοῦ ἱερομονάχου π. Βησσαρίωνος (Κορκολιάκου) τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγάθωνος Φθιώτιδος.

Πολλοί ζηλωτές χριστιανοί ἔσπευσαν νά τόν προσκυνήσουν καί ζήτησαν ἀπό τήν Ἐκκλησία τήν ἁγιοποίησή του.

Ἄλλοι ἐφάνησαν διστακτικοί καί εἶπαν ὁ χρόνος θά δείξει.

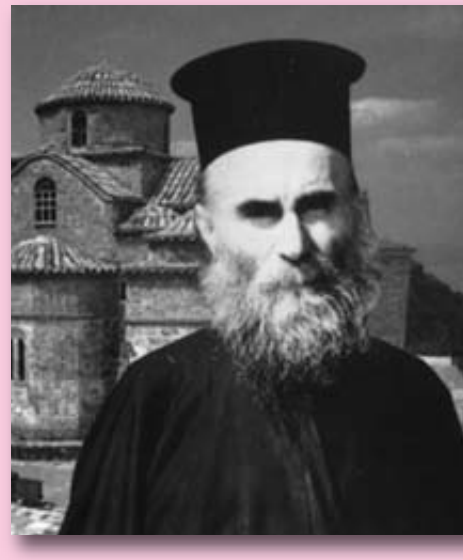
Οἱ ἄπιστοι καί μάλιστα οἱ ἐκπρόσωποι τῆς μαχομένης ἀπιστίας, μίλησαν γιά ἐκδηλώσεις θρησκοληψίας καί ἀπάτης. Ἕνας δημοσιογράφος ὑπαινίχθηκε ὅτι ἴσως κάποια ἁμαρτία καταδίκασε τόν γέροντα νά παραμείνει ἄλειωτος (!...).

Ὁ ἁρμόδιος ἰατροδικαστής ἀπεφάνθη: *«Διεπίστωσα παράδοξον καί μοναδικόν φαινόμενον. Πρόκειται περί δυσεξηγήτου φαινομένου, τό ὁποῖον μόνον ὁ ἐπερχόμενος χρόνος θά διερμηνεύσει ἀλαθήτως»*.

Ἡ οἰκεία Μητρόπολη ἀνακοίνωσε: *«Ἔχουμε βέβαια τήν πεποίθησιν ὅτι ὁ μακαριστός Γέρων Βησσαρίων ὑπῆρξε ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. Δέν σπεύδουμε νά τόν ἀνακηρύξουμε ἅγιο, οὔτε νά συνδέσουμε ἱερές ἀκολουθίες. Σύμφωνα μέ τήν πράξη πού ἀκολουθεῖ ἡ Ἐκκλησία μας, θά ἀφήσουμε τόν Θεόν νά μιλήσει μέσῳ τοῦ χρόνου»*.

Αὐτές εἶναι οἱ γνῶμες καί οἱ κρίσεις τῶν ἀνθρώπων στό θέμα αὐτό.

Ἀλλά ἄς μήν μείνουμε σέ αὐτά. Ἄς ὑπογραμμίσουμε τό ἀναμφισβήτητο γε-

γονός ὅτι ὁ ἱερομόναχος π. Βησσαρίων, ἀπό τό Πεταλίδι τῆς Πυλίας, κρίθηκε κατά τήν διάρκεια τῆς ζωῆς του ἀπό τόν πιστό λαό τῆς Φθιώτιδας καί ὄχι μόνον, ὡς ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ. Ζοῦσε σύμφωνα μέ τό θέλημά Του, ἀγωνίζετο διαρκῶς νά προάγεται στήν ἀρετή καί εἶχε ἐπιτύχει, μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ, νά ζεῖ ὁσιακά. Εἶχε φθάσει στήν θέωση.

Ἀναγνωρίσθηκε σάν σεβαστός πνευματικός καί ἔδωσε τόν τύπο ὁσίου κληρικοῦ. Ἄνοιγε τήν ἀγκαλιά του στούς ἁμαρτωλούς πού μέ ἐμπιστοσύνη κατέφευγαν στό πετραχῆλι του. Τούς συμβούλευε, τούς ἐνίσχυε, τούς καθοδηγοῦσε πνευματικά. Τούς παρακινοῦσε νά μελετοῦν τήν Ἁγία Γραφή καί χριστιανικά βιβλία. Τούς ἔδινε ὡς οἰκονόμος τῶν Ἁγίων Μυστηρίων τήν ἄφεση τῶν ἁμαρτιῶν.

Ἐπιχειροῦσε ἐξορμήσεις καί ἐκτός

Μονῆς, στήν γύρω περιοχή καί ἀναζητοῦσε *«τό ἀπολωλός πρόβατον»*, τόν ἁμαρτωλό ἄνθρωπο. Ἦταν φιλεύσπλαχνος, φιλάνθρωπος καί φρόντιζε, ὅσον μποροῦσε, αὐτούς πού εἶχαν βιοτικές ἀνάγκες.

Γεννήθηκε τό ἔτος 1908, καί κατά τό Ἅγιο Βάπτισμα τοῦ ἔδωσαν τό ὄνομα Ἀνδρέας, ἦταν δέ παιδί πολύτεκνης οἰκογένειας. Ὑπῆρξε κατά τήν νεότητά του πνευματικό παιδί στήν Καλαμάτα τοῦ ἱεροκήρυκα τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας τοῦ ἀγαθοῦ καί θερμουργοῦ Γέροντα ἀοιδίμου Πολυκάρπου Ἀνδρώνη, γνωστοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἄνδρα. Στήν Μεσσηνία ἐκάρη μοναχός τό ἔτος 1931 καί ἔλαβε τό μοναχικό του ὄνομα Βησσαρίων. Ἐδῶ ἔλαβε τό χάρισμα τῆς ἱερωσύνης, χειροτονηθείς εἰς διάκονον (1931) καί εἰς πρεσβύτερον (1933) καί στήν περιοχή τῆς Μητροπόλεως Μεσσηνίας δραστηριοποιήθηκε πνευματικά μέχρι τό ἔτος 1935, μέχρι τότε πού ὁ Καλαματιανός Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος Ἰεζεκιήλ τόν κάλεσε κοντά του, μετά τόν θάνατο τοῦ ὁποίου συναριθμήθηκε στούς κληρικούς τῆς Μητροπόλεως Φθιώτιδος καί ἐγκαταβίωσε στήν Μονή Ἀγάθωνος μέχρι τῆς κοιμήσεώς του (1991).

Ὁ ἀείμνηστος π. Βησσαρίων ἀπό τήν νεότητά του, ὄχι ἁπλῶς ἀκολούθησε τόν δρόμο τῆς ἀρετῆς, ἀλλά ἔδινε μαρτυρία ἁγιότητας πού συνοδεύετο ἀπό ἀναγνώριση τῆς ἁγιότητας. Ἄνθρωπος γλυκύς, πράος, ἄμεμπτος, *«νήφων ἐν πᾶσι»*.

Αἰωνία ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Γέροντα καί ὁ Θεός νά ἀναδεικνύει πάντοτε τέτοιους ζηλωτές ἐργάτες καί ἄξιους ἱερεῖς στήν ἐκκλησία Του.

Τήν εὐχή του νἄχουμε!

Θ. ΜΕΣΣΗΝΙΟΣ

ΟΤΑΝ ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ΕΚΠΛΗΚΤΟΙ ΔΙΑΒΑΣΑΜΕ τά πιό κάτω στοιχεῖα τά ὁποῖα δείχνουν τήν ὅλη θρησκευτική ἀναγέννηση πού γίνεται σήμερα στή Ρωσία. Τό 1988, λίγο πρίν ἀπό τήν πτώση τοῦ κομμ. καθεστῶτος, στή Μόσχα ὑπῆρχαν 40 Ἱ.Ναοί καί οὔτε μία Μονή. Σήμερα λειτουργοῦν ἐκεῖ 700 Ἱ.Ναοί καί 10 Ἱ. Μονές. Στήν ἐπαρχία ὑπῆρχαν 6.893 Ἐνορίες, ἐνῶ σήμερα 29.268! Σέ ὅλη τή Ρωσία δέν ὑπῆρχε οὔτε μία Μονή, σήμερα αὐτές εἶναι 850! Οἱ θεολογικές σχολές ἦταν μόλις 3 καί σήμερα 87! Δέν ὑπῆρχε οὔτε ἕνα Κατηχητικό Σχολεῖο, σήμερα αὐτά εἶναι 11.000 !

Δόξα σοι ὁ Θεός ! Αὐτό κι ἄν εἶναι θαῦμα!

Ο ΡΩΣΟΣ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΥΤΙΝ ζήτησε ἀπ' τόν ἐκεῖ Πατριάρχη νά στηρίξει ἡ Ἐκκλησία τό Κράτος γιά τήν ἀναγέννηση τῆς Ρωσίας! Μάλιστα τό κράτος ἐπιστρέφει τήν ἐκκλησιαστική περιουσία πού ὡς ἄθεο εἶχε δεσμεύσει! Ἡ καταπληκτική αὐτή κατάσταση θυμίζει τοῦτα τά λόγια του ἱ. Χρυσοστόμου:

«Πόσοι πολέμησαν τήν Ἐκκλησία κι αὐτοί πού τήν πολέμησαν χάθηκαν; Αὐτή ὅμως ἀνέβηκε πάνω ἀπό τούς οὐρανούς. Τέτοιο μεγαλεῖο ἔχει ἡ Ἐκκλησία. Ὅταν τήν πολεμοῦν, νικάει. Ὅταν τήν ἐπιβουλεύονται, θριαμβεύει. Ὅταν τήν ὑβρίζουν, γίνεται λαμπρότερη. Δέχεται τραύματα καί δέν πέφτει ἀπ' τίς πληγές. Κλυδωνίζεται, ἀλλά δέν καταποντίζεται. Δοκιμάζεται ἀπό τρικυμίες, ἀλλά δέν παθαίνει ναυάγιο. Παλεύει, ἀλλά μένει ἀήττητη. Ἀγωνίζεται, ἀλλά δέν νικιέται».

Πότε θά τό συνειδητοποιήσουν αὐτό οἱ ἐχθροί της;

(Ἀπό τό περιοδικό «ΤΑ ΚΡΙΝΑ» Νο 302)

Οἱ σύγχρονοι ὀπαδοί τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Διαφωτισμοῦ

Βασ. Χ. Χαραλαμπόπουλου

Ὁ Εὐρωπαϊκός Διαφωτισμός ἦταν ἕνα πνευματικό κίνημα τοῦ 18ου αἰώνα, πού ἄρχισε τό 17ο αἰώνα στήν Ἀγγλία μέ τόν Λώκ, τόν Χιούμ καί ἄλλους καί μεταδόθηκε στό 18ο αἰώνα στήν Γαλλία καί ἔπειτα στή Γερμανία. Ὁ Διαφωτισμός κηρύσσει τήν πίστη στόν Ὀρθό λόγο, πιστεύει στήν πρόοδο τῆς ἐπιστήμης, ἡ ὁποία θά λύσει ὅλα τά προβλήματα, ἀκόμη καί τά Μεταφυσικά. Ἀκόμη ἐπιδιώκει τή διάδοση τῶν ἐπιστημονικῶν γνώσεων, τή διαφώτιση δηλαδή τοῦ λαοῦ.

Ὁ Διαφωτισμός πολεμήθηκε ἀπό πολλούς. Πρῶτος ὁ Ρουσσώ κατά τό 18ο αἰώνα ὑποστήριξε τήν ἀνάγκη ἀναπτύξεως τοῦ συναισθήματος, τό ὁποῖο ὑποβαθμίζει ὁ Ὀρθολογισμός τοῦ Διαφωτισμοῦ. Ἔπειτα, ὁ Νίτσε κατά τό 19ο αἰώνα ὑποστήριξε ὅτι ὁ Ὀρθολογισμός, τό Ἀπολλώνιο πνεῦμα δηλαδή, ὑποβαθμίζει τό Διονυσιακό στοιχεῖο, δηλαδή τό πάθος. Ὁ Φρόϋντ ἔπειτα πρόβαλε τό ἀσυνείδητο, τό ὁποῖο δέν ὑπακούει στούς νόμους τῆς λογικῆς. Ὁ BERGSON πρόβαλε τήν ἐνόραση καί τόνισε ὅτι τό λογικό κινεῖται στήν ἐπιφάνεια τῶν πραγμάτων, πραγματική πηγή γνώσεως εἶναι ἡ ἐνόραση. Ὁ Μαρκοῦσε, φιλόσοφος τοῦ 20ου αἰώνα, εἶπε ὅτι ὁ Ὀρθολογισμός μηχανοποίησε τή ζωή καί τήν ἔκαμε πολύπλοκη, δημιούργησε πολλά προβλήματα.

Ἑπομένως ὁ Ὀρθολογισμός τοῦ 18ου αἰώνα δέν ἰσχύει, διότι πολεμήθηκε ἀπό πολλούς καί ἀντικαταστάθηκε ἀπό διάφορες ἄλλες θεωρίες (δομισμός, ἀποδομισμός, ψυχανάλυση, ὑπαρξισμός, μετανεωτερικότητα κλπ.). Καί ὅμως πολλοί πιπιλίζουν συχνά τή λέξη διαφωτισμός, ἤ ὅπως τή λένε καί ἀλλιῶς Νεωτερικότητα ἤ μοντερνισμό, μέ μικρή διαφορά ἀπό τό ἀρχικό νόημα.

Μερικοί μέ τήν προβολή τοῦ Διαφωτισμοῦ θέλουν νά πολεμήσουν τή θρησκεία καί νά καταργήσουν τή Μεταφυσική. Κάποιοι μάλιστα κατηγοροῦν φανερά τή θρησκεία ὡς ἀνορθολογική, ὡς δεισιδαιμονία καί σκοταδισμό, γιά νά δείξουν ὅτι αὐτοί εἶναι μοντέρνοι καί φωτισμένοι. Πιστεύουν ἀπόλυτα στή λογική, τήν ὁποία ἔχουν σχεδόν θεοποιήσει. Ἄλλοι λένε ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ζῶο, ὅπως ὅλα τά ἄλλα, δέν ἔχει ψυχή, κ.λπ. Κάποιος ἐπιστήμονας εἶπε ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἕνα λάθος τῆς φυσικῆς ἐξελίξεως, τό ὁποῖο λάθος δημιούργησε τό λογικό. Νομίζω ὅτι δέν ὑπάρχει μεγαλύτερος παραλογισμός ἀπό αὐτόν.

Ὁ Διαφωτισμός, τόν ὁποῖο κηρύσσουν πολλοί, ὑποβαθμίζει τό συναίσθημα καί μηχανοποιεῖ τή ζωή. Δημιουργεῖ ἕνα χάος ἰδεῶν καί θεωριῶν καί ὁδηγεῖ τελικά στό σχετικισμό καί στό μηδενισμό. Οἱ σύγχρονοι ὀπαδοί τοῦ Διαφωτισμοῦ, πολλοί ἀπό τούς ὁποίους εἶναι ὀπαδοί κάποιας ὑλιστικῆς θεωρίας, ξεχνοῦν ὅτι δέν ἰσχύει πιά ὁ

Εὐρωπαϊκός Διαφωτισμός τοῦ 18ου αἰώνα, πού ἔχει τροποποιηθεῖ καί ἀντικατασταθεῖ ἀπό ἄλλες θεωρίες, ὅπως ἀναφέραμε. Ἀλλά παραπλανοῦν τό λαό καί ἐπιδιώκουν νά τόν ἀποκόψουν ἀπό τήν παράδοση καί τίς πνευματικές ἀξίες, τίς ὁποῖες ἤ ἀρνοῦνται ἤ τίς σχετικοποιοῦν. Πολλοί ἀληθινοί ἐπιστήμονες (Καθηγητές Πανεπιστημίων, Ἐρευνητές καί Ἀκαδημαϊκοί) ὁμολογοῦν τήν πίστη τους στή θρησκεία καί τονίζουν ὅτι θρησκεία καί ἐπιστήμη δέν συγκρούονται, διότι ἔχουν διαφορετικά ἀντικείμενα καί ἀκολουθοῦν δρόμους παράλληλους. Ἡ ἐπιστήμη ἀσχολεῖται μέ τόν ἐμπειρικό κόσμο καί προσπαθεῖ νά ἐξηγήσει τά ἐμπειρικά φαινόμενα, τά ὁποῖα μποροῦμε νά διαπιστώσουμε μέ τίς αἰσθήσεις μας ἤ μέ διάφορα ἐπιστημονικά ὄργανα, ἐνῶ ἡ θρησκεία ἀσχολεῖται μέ ὑπερφυσικά θέματα, μέ τό Θεό, μέ τόν πνευματικό κόσμο καί θέλει νά καθοδηγήσει πνευματικά τόν ἄνθρωπο, νά τόν στηρίξει στή ζωή.

Ἐπιστήμη καί θρησκεία ἐξυπηρετοῦν διαφορετικά τόν ἄνθρωπο, ἀποβλέπουν καί οἱ δύο στό καλό τοῦ ἀνθρώπου, δέν εἶναι ἀντίθετες καί δέν συγκρούονται. Αὐτή εἶναι ἡ ἀλήθεια. Καί ὅσοι προβάλλουν ὑπερβολικά τόν ὀρθολογισμό, ξεχνοῦν ὅτι ὁ ἄνθρωπος δέν ἔχει μόνο λογική, ἔχει καί ἄλλες ψυχικές λειτουργίες (συναίσθημα, βούληση, ὑποσυνείδητο), δέν ἔχει μόνο ὑλικές, ἔχει καί πνευματικές ἀνάγκες. Γι' αὐτό ἐπιστήμη καί θρησκεία πρέπει νά συνεργάζονται γιά τό καλό τοῦ ἀνθρώπου.

Σχόλια ἀπό τή ζωή μας

Ἡ Εὐρωπαϊκή Ὑπηρεσία Περιβάλλοντος ἔχει προειδοποιήσει γιά τήν καταστροφική, ἀλόγιστη χρήση καί τήν ἄφρονα διαχείριση τοῦ φυσικοῦ πλούτου.

Ἐπιστήμονες τοῦ Κλιματολογικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Πότσδαμ ἔχουν ἐπισημάνει ὅτι ἡ ὑπερθέρμανση τοῦ πλανήτη εὐθύνεται σέ σημαντικό βαθμό καί γιά τήν αὔξηση τῆς δημιουργίας ἰσχυρῶν τυφώνων τύπου «Κατρίνα» καί γιά τίς πλημμύρες πού ἔπληξαν μέσα στό κατακαλόκαιρο τήν Κεντρική Εὐρώπη.

Εἶναι ἡ ἐκδίκηση τῆς Φύσης γιά τά δεινά πού τῆς δημιουργεῖ ἡ ἀνθρώπινη ἀπληστία.

Μεγαλοστομίες, διαβεβαιώσεις ἐπί διαβεβαιώσεων καί πενιχρά ἐπί τῆς οὐσίας ἀποτελέσματα στά διάφορα διεθνῆ συνέδρια.

Χρειάζεται νά πάψουμε νά θεωροῦμε τόν ἑαυτό μας ἀνεξέλεγκτο ἐξουσιαστή τῆς Φύσης. Ὁ Δημιουργός μᾶς ἐμπιστεύθηκε τή διακονία τοῦ πλανήτη γιά νά τήν ἀσκήσουμε μέ φρόνηση καί σύνεση, ὄχι μέ βραχυπρόθεσμη, ἀδίστακτη ἐκμετάλλευση, ἀλλά μέ τήν πεποίθηση ὅτι εἶναι χρέος μας αὐτή ἡ κληρονομιά νά περάσει ἀλώβητη στίς μελλοντικές γενεές.

Ἡ ἐπαρκής, στήν πράξη καί ὄχι στά εὐχολόγια, προστασία τοῦ περιβάλλοντος ἀπό ἄτομα, λαούς καί κράτη, δέν εἶναι θορυβώδης μόδα. Εἶναι πλέον μονόδρομος.

Οἱ καιροί οὐ μενετοί.

Κλειώ-Σταυρούλα Κουράση

Οἱ δύο ὄγεις

ΜΕΡΟΣ Α - ΦΩΤΕΙΝΗ ΟΨΗ

Θυμᾶμαι, μικρό παιδί, ὅτι ἡ πόλη μας καί ὅλη ἡ Μεσσηνία, ἦσαν γεμάτες ἀπό πολύτεκνες οἰκογένειες. Ἡ Χώρα μας μέ μικρότερο πληθυσμό ἀπό σήμερα, εἶχε πολλά παιδιά καί ὄχι γερασμένο πληθυσμό, ὅπως δυστυχῶς τώρα. Τά τέσσαρα παιδιά ἦσαν λίγα. Οἱ οἰκογένειες μέ αὐτό τόν ἀριθμό παιδιῶν δέν ἐθεωροῦντο πολύτεκνες. Πλῆθος παιδιῶν στίς γειτονιές νά παίζουν, γεμᾶτες οἱ τάξεις τῶν σχολείων, πολυπληθῆ τά κατηχητικά, πολλοί οἱ στρατιῶτες πού ὑπηρετοῦσαν τήν Πατρίδα.

Τώρα σέ πρεσβυτική ἡλικία, διαβάζοντας ἁπλές εἰδήσεις, ἀλλά καί ἔρευνες καί μελέτες εἰδικῶν, διαπιστώνω – ὅπως ὅλοι μας – πόσο λιγόστεψαν οἱ πολύτεκνες οἰκογένειες, πόσο γέρασε ὁ ἑλληνικός πληθυσμός καί πόσο κινδυνεύουμε ἀριθμητικά μέ ἐκμηδενισμό, ἄν ὄχι μέ ἀφανισμό σάν φυλή.

Ἀπό τίς πολύτεκνες οἰκογένειες καί μάλιστα φτωχῶν ζευγαριῶν, μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ἀνεδείχθησαν σπουδαῖοι ἄνθρωποι στήν Ἐκκλησία, στήν Ἐπιστήμη, στόν Στρατό, στά Γράμματα, στίς Τέχνες, ἀλλά καί ἁπλοί καί ἀφανεῖς βιοπαλαιστές, σπουδαῖοι καί αὐτοί, γιά τήν ἐντιμότητά τους καί γενικά γιά τήν ἀρετή τους.

Εἶναι πασίγνωστη ἡ Ἑλληνίδα πού τίμησε τήν Χώρα μας διεθνῶς, μέ τήν ἐπιστήμη της καί τά ἀξιώματά της. Ἡ κυρία Ἑλένη Γλύκατζη-Ἀρβελέρ. Ἕκτο παιδί φτωχικῆς οἰκογένειας στήν Καισαριανή τῶν Ἀθηνῶν. Ἡ μητέρα της «κράτησε» τό μωρό ἀκούγοντας τήν συμβουλή τῆς καλωσυνάτης μαμμῆς. *«Κράτησε τό μωρό. Εἶναι ἁμαρτία. Μπορεῖ νά βγεῖ τό καλλίτερο παιδί σου»* τῆς εἶπε, λές προφητικά. Καί βγῆκε! Ἐπιφανής βυζαντινολόγος καί Πρύτανις τῶν Πρυτάνεων τῶν Πανεπιστημίων τῶν Παρισίων. Γεμάτο ἀπό παράσημα τό στῆθος της. ἀλλά ὅταν ἔγινε ἡ ἴδια μητέρα, εἶχε πεῖ: *«Ἡ καριέρα μπροστά στό παιδί; Χωρίς παιδιά οἱ μεγαλόσταυροι μπαίνουν ἐπάνω σέ ἄδειες καρδιές».*

Ἀπό πολύτεκνες οἰκογένειες προέρχονται πολλοί σημερινοί Ἀρχιερεῖς καί ἱερεῖς τῆς Ἐκκλησίας μας. Τό ἴδιο πολλοί ἐπιφανεῖς ἄνδρες τῆς Πατρίδας μας. Ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης καί ὁ ἴδιος πολύτεκνος, εἶχε ἄλλα ἕνδεκα ἀδέλφια, ὁ Πετρόμπεης Μαυρομιχάλης ἐννέα, οἱ Ὑψηλάντηδες ἦσαν ἕνδεκα ἀδέλφια, ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας εἶχε ἑπτά ἀδέλφια, ὁ Κων. Δαβάκης ἕνδεκα ἀδέλφια. Ὁ μεγάλος μας Ἐλευθέριος Βενιζέλος, ἦταν τό ἕνατο, τελευταῖο παιδί στήν σειρά, τῶν γονιῶν του, λέγεται δέ ὅτι εἶχε γλυτώσει ἀπό ἔκτρωση. Ὁ ἐπίσης μεγάλος πολιτικός Κων. Καραμανλῆς, εἶχε ἄλλα πέντε ἀδέλφια.

Ἀλλά καί μεγάλοι καί τρανοί Ἕλληνες ὅλων τῶν ἐποχῶν, ἦσαν πολύτεκνοι. Ὁ Κων. Κανάρης εἶχε ἑπτά παιδιά, ὁ Γιάννης Μακρυγιάννης δώδεκα, ὁ Στέφανος Δραγούμης (πρωθυπουργός) ἕνδεκα, ἡ κόρη του Νατα-λία εἶχε παντρευτεῖ τόν ἥρωα Παῦλο Μελᾶ, τοῦ ὁποίου οἱ γονεῖς εἶχαν δέκα παιδιά. Ἡ ἡρωΐδα τῆς κατοχῆς Λέλα Καραγιάννη ἦταν μητέρα ἑπτά παιδιῶν.

«Εὐτεκνίας ἀπόλαυσις» γιά τούς γονεῖς! Καί μία σημαντική μαρτυρία ἀπό τόν Ἀρχιστράτηγο δύο νικηφόρων ἀγώνων καί Πρωθυπουργόν, τόν στρατάρχην Ἀλέξανδρο Παπάγο: «Οἱ πολύτεκνες οἰκογένειες χαρίζουν στήν Πατρίδα τούς πιό σκληραγωγημένους καί πειθαρχικούς στρατιῶτες».

Καιρός ἐπιστροφῆς σέ ὑγιεῖς ἀντιλήψεις καί συμπεριφορές. Στήν φωτεινή ὄψη.

Γιάννης Τασούλας

ΕΝ ΣΙΩΠΗ

Πολλές συνήθειες καί τρόποι τῆς καθημερινῆς μας ζωῆς ἔχουν τίς ρίζες τους στούς ἀρχαίους προγόνους μας. Νά μία ἀπόδειξη: Ἔχουμε ζήσει ὅλοι τήν ἀτμόσφαιρα τῶν σημερινῶν κουρείων καί κομμωτηρίων. Κουρεῖς, κομμώτριες, πελάτες, συνέχεια μιλοῦν, «λύνουν» ὅλα τά προβλήματα, πολιτικά, οἰκονομικά, διεθνῆ, κλιματολογικά, τά πάντα ὅσα ἀντιμετωπίζουν οἱ ἄνθρωποι. Τό ἴδιο συνέβαινε καί στήν ἀρχαιότητα. Κάποτε, τόν τέταρτον π.Χ. αἰώνα, ὁ ἀθηναῖος στρατηγός Φωκίων πῆγε σέ κουρεῖο, στό ὁποῖο ὁ κουρέας του δέν ἔπαυε νά μιλάει συνεχῶς, γιά νά κουρευτεῖ. Περίμενε καί ὅταν ἦλθε ἡ σειρά του, τόν ρώτησε ὁ κουρέας πώς θέλει νά τόν κουρέψει. Καί αὐτός τοῦ ἀπάντησε ὀλιγόλογα: *«ἐν σιωπῇ»*.

«Ἐν σιωπῇ»! Τήν σιωπή εἶχαν οἱ ἀρχαῖοι φιλόσοφοι καί ὅλοι οἱ καλῶς σκεπτόμενοι ὡς μεγάλη ἀρετή. Σωστό θησαυρό. Χρυσάφι, γνώρισμα τῶν συνετῶν ἀνθρώπων. Τό ἴδιο καί σήμερα. Καί αὐτός ὁ πολύλογος, χωρίς νά δικάζει βέβαια τόν ἑαυτόν του, ἀποδοκιμάζει, κατηγορεῖ τούς ἄλλους πολυλόγους! Κουραστικός καί ἀποκρουστικός ὁ πολύλογος, χαριτωμένος ὁ ὀλιγόλογος. Ξέρει πότε νά μιλήσει καί πότε νά σιωπήσει. Σωπαίνει γιά νά μπορεῖ καί νά ἀκούσει. Δέν τά ξέρουμε ὅλα. Ἀπαραίτητη ἡ σιωπή. Ὄχι μόνον ἀποτελεῖ κόσμημα γιά τόν ἄνθρωπο, ἀλλά τόν βοηθεῖ νά ἀνέβει. Καί ὅταν λέμε σιωπηλό ἄνθρωπο μέ αὐτή τήν ἔννοια τόν ἐννοοῦμε καί ὄχι σάν ἀπόμακρο καί ἀπομονωμένο χαρακτήρα.

Ἡ σιωπή δίνει στόν ἄνθρωπο καί ἰδιαίτερα στόν πιστό, τήν εὐκαιρία τῆς περισυλλογῆς καί τῆς αὐτοκριτικῆς, νά βρεθεῖ ἐνώπιος ἐνωπίω μέ τόν ἑαυτόν του, νά συνομιλήση μαζί του. «Ἡ σιωπή δέν εἶναι πάντα σιωπηλή», ἔχει λεχθεῖ. Νά ἀκούσει τούς πιό βαθεῖς πόθους του, τίς ἱερές ἀναζητήσεις του. Νά ἀνακαλύψει τίς ἀδυναμίες του, τίς πτώσεις του. Νά πάρει τήν μεγάλη ἀπόφαση τῆς διόρθωσης καί τῆς ἀνύψωσης. Ἀλλά καί νά ἀνακαλύψει τίς δωρεές τοῦ Θεοῦ πού τοῦ ἔχει χαρίσει καί νά Τόν εὐχαριστήσει, νά Τόν δοξολογήσει. Νά γιγαντώσει μέσα του τήν ἀπόφαση νά μήν χάσει αὐτές τίς δωρεές.

Πολλοί εὐσεβεῖς ἄνθρωποι θεωροῦν ἀπαραίτητη ἐνέργεια κάθε βράδυ καί πρίν προσευχηθοῦν, τήν αὐτοσυγκέντρωση, ὅπως ἔχει ἐπικρατήσει νά λέγεται. Ἕνα σιωπηλό ἔλεγχο γιά τήν συμπεριφορά τους κατά τήν διάρκεια τῆς ἡμέρας πού πέρασε. Ἦταν σύμφωνη μέ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ; Καί ὁ Κύριός μας ἐδίδαξε τήν ἀξία τῆς σιωπῆς, σάν ἀσφαλές μέσον ἐπικοινωνίας καί μέ τόν ἑαυτόν μας καί μέ τόν Θεόν μας. *«Εἴσελθε εἰς τό ταμιεῖον σου»*, σέ ἥσυχο χῶρο. Ὄχι μόνον μέ τόν λόγο Του, ἀλλά καί τό ἅγιο παράδειγμά Του. Ὁ Ἴδιος ἀποσυρόταν συχνά σέ ἥσυχο τόπο.

«Τό σιγᾶν κρεῖττον ἐστι τοῦ λαλεῖν», ἔλεγε καί ὁ Μέναδρος κατά τήν ἀρχαιότητα. Σήμερα, στήν ἐποχή τῆς Χάριτος, εἶναι καί εὐλογία Θεοῦ.

Θ.Ι.Δ.

Ἀθήνα, 21-3-2011

Κύριε Διευθυντά,

Τό ἄρθρο τοῦ κ. Γ. Τασούλα «ΑΛΗΘΙΝΑ ΜΕΓΑΛΟΣ» («ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ», Μάρτιος 2011) καί ἡ ἀναφορά του στόν Μακρυγιάννη καί ἰδίως στά λόγια του, *«οἱ περισσότεροι ἀγωνιστές καί οἱ χῆρες καί τά ὀρφανά δυστυχοῦν...»*, μᾶς θυμίζει μία τραγική ἡρωίδα τοῦ 1821, τήν Μαντώ Μαυρογένους.

Ἡ Μαντώ Μαυρογένους (Μαγδαληνή) γεννήθηκε στήν Τεργέστη 1796/1797.

Ἦταν κάτοχος τῆς Ἰταλικῆς, τῆς γαλλικῆς καί τῆς τουρκικῆς γλώσσας.

Μέ συνεχῆ ἀλληλογραφία μέ εὐρωπαῖες, γαλλίδες, τίς ἐνημέρωνε γιά τό δίκαιο τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγώνα τοῦ 1821.

Μέ τήν ἔναρξη τοῦ ἀγώνα, ἐξόπλισε στολίσκο στή Μύκονο καί ἀγωνίστηκε γιά τήν ἀπομάκρυνση τῶν πειρατῶν.

Ἐπίσης συγκρότησε σῶμα πολεμιστῶν καί ἡ ἴδια ἐπικεφαλῆς, πολέμησε στήν ἠπειρωτική Ἑλλάδα.

Τό 1824 ἐγκαθίσταται στό Ναύπλιο ὅπου ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας τῆς ἀπονέμει, πρώτη φορά σέ γυναίκα, τόν τιμητικό τίτλο τῆς ἀντιστρατήγου.

Ὁ Κωλέττης τήν ἐκδιώχνει ἀπό τό Ναύπλιο, καταφεύγει στή Μύκονο καί στή συνέχεια πεθαίνει στήν Πάρο πάμφτωχη.

Ὑπάρχουν πληροφορίες, ὅτι ἡ ἀρχοντοπούλα Μαντώ Μαυρογένους, πού ἔδωσε τά πάντα γιά τόν ἀγώνα, καί τήν ψυχή της καί τήν περιουσία της, εἶχε καταφύγει καί στήν ἐπαιτεία.

Μέ ἐκτίμηση
Ἀμαλία Κ. Γερακανάκη

* * *

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Μέ ἰδιαίτερη πνευματική χαρά καί συναισθήματα εὐγνωμοσύνης μελετῶ κάθε μήνα καί ἐπί σειράν ἐτῶν τό Περιοδικό ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ.

Ὁ Πλοῦτος τῶν ἰδεῶν, πού ἀναπτύσσονται ἀπό τούς λαμπρούς Συνεργάτας σας, ἡ Ὀρθόδοξος μαρτυρία, τά ὑπεύθυνα τῶν Ἱστορικῶν ἄρθρων, τά θέματα τῶν καθ' ἡμέραν γεγονότων καί τό θέμα τῆς Ἐθνικῆς ἑορτῆς τῆς 25ης Μαρτίου τοῦ τελευταίου τεύχους σᾶς περιποιοῦν ἰδιαίτερη τιμή γιά τήν πολύτιμο προσφορά Σας στούς καλοπροαίρετους ἀναγνῶστες σας.

Σᾶς εὔχομαι ἐκ βάθους καρδίας νά εὐλογεῖ Κύριος ὁ Θεός τά ἔργα σας, τά ὁποῖα μᾶς οἰκοδομοῦν καί τά ὁποῖα συντελοῦν στή δόξα τῆς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας.

Μέ ἐξαίρετη τιμή
Μανιάκης Γεράσιμος, Θεολόγος

Ἁλώσεως Πόλεως, μνήμη....

Τοῦ Ἀντωνίου Ν. Στυλιανάκη, Ἱεροκήρυκα - Λυκειάρχη, Κύπρος

Στήν ἐνορία μας, στή Χρυσελεοῦσα Στροβόλου – Λευκωσίας, ἐπί τῆς ὁδοῦ Μακεδονιτίσσης, οἰκοδομήθηκε περικαλλής ἱερός ναός στό ὄνομα τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας, μέ ἀρχιτεκτονικό σχέδιο πού πλησιάζει (;) ἐκεῖνο τοῦ Ἀνθέμιου ἀπό τίς Τράλλεις καί τοῦ Ἰσίδωρου ἀπό τή Μίλητο. Λόγος βαρύς καί ὑψιπέτης τοῦτος, ὅμως διατυπώνεται μέ πλήρη συναίσθηση τῆς καλοπροαίρετης ὑπερβολῆς (ἴσως) πού περικλείει.

Ὁ ἱερός ναός τῆς Ἁγίας Σοφίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως κτίστηκε μέσα σέ ἕξι χρόνια (532-537). Ἐργαζόταν ἐντατικά οἱ Βυζαντινοί, πολλές φορές, ὑπό τήν ἐπίβλεψη τοῦ ἰδίου τοῦ Αὐτοκράτορα καί ὑμνογράφου Ἰουστινιανοῦ τοῦ Μεγάλου! Ὁ Ἀνθέμιος καί ὁ Ἰσίδωρος εἶχαν ὑπό τίς ἄμεσες ὑποδείξεις τους 100 (ἑκατόν) ἄλλους ἀρχιτέκτονες καί μηχανικούς μέ 100 (ἑκατόν) ἐργάτες ὁ καθένας. Δηλαδή ἐργάζονταν 10.000 (δέκα χιλιάδες) ἄνθρωποι, χωρισμένοι σέ δύο ὁμάδες τῶν 5.000 (πέντε χιλιάδων) ἀτόμων.

Ὁ Ἰουστινιανός εἶχε ἀπορρίψει πολλά ἀρχιτεκτονικά σχέδια μέχρι νά καταλήξει σ' αὐτό τῶν Ἀνθέμιου καί Ἰσίδωρου. Σ' αὐτό βοήθησαν καί οἱ... Μέλισσες! Μία Κυριακή πῆγε νά ἐκκλησιαστεῖ ὁ Αὐτοκράτορας σέ ναό τῆς Πόλης. Στό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας πλησιάζει καί ὁ Ἰουστινιανός, ὅπως ὅλοι οἱ χριστιανοί, τόν Πατριάρχη γιά νά λάβει ἀντίδωρο. Παίρνοντας τό ἀντίδωρο, αὐτό τοῦ πέφτει. Τή στιγμή ἐκείνη μία μέλισσα τό ἁρπάζει καί, πετώντας, χάνεται. Μετά ἀπό μέρες, ἀνοίγοντας οἱ βυζαντινοί μελισσοκόμοι κάποια κυψέλη, βρέθηκαν μπροστά στό ἑξῆς καταπληκτικό: Οἱ μέλισσες μέ κερί ἔφτιαξαν ναό στή μέση τῆς κυψέλης. Γιά ἅγια Τράπεζα ἔβαλαν τό ἀντίδωρο, τό μικρό τετράγωνο ἀντίδωρο τοῦ Αὐτοκράτορα!

Ἐνημερώθηκε σχετικά ὁ Ἰουστινιανός, πού κατασυγκινημένος, δίνει ἐντολή στόν

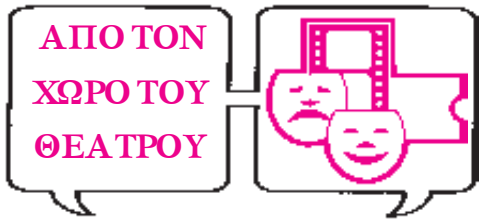

Ἀνθέμιο καί τόν Ἰσίδωρο νά ἀντιγράψουν καί νά ἐπεξεργαστοῦν τό ναό... τῆς κυψέλης. Παράδοση; Ἱστορικό γεγονός θαυμαστό; Ὅ,τι κι ἄν εἶναι ἐκφράζει τό μεγαλεῖο τῶν στιγμῶν ἐκείνων: Τῆς ἀπόφασης γιά τό τελικό ἀρχιτεκτονικό σχέδιο.

Τά ἐγκαίνια ἔγιναν στίς 27 Δεκεμβρίου τοῦ 537 μέ κάθε λαμπρότητα καί ἐπισημότητα. Ὁ Ἰουστινιανός ἦταν τότε 45 ἐτῶν. Ναός ὡραιότερος τοῦ Ναοῦ τοῦ Σολομῶντος τῶν Ἱεροσολύμων. *«Νενίκηκά σε, Σολομών»*, εἶπε ὁ Ἰουστινιανός εἰσερχόμενος στήν Ἁγία Σοφία κατά τά ἐγκαίνια.

Ἡ Ἁγία Σοφία ἄντεξε 63 σεισμούς μέχρι καί 7,4 Ρίχτερ (Βλ. ἄρθρο κ. Σάκη Ἀποστολάκη, Ἀρχιτεκτονική, Ἁγία Σοφία καί Ἁγία ... Συντήρηση, Ἐφημερίδα «Ἡ Σημερινή», 2-10-1999). Στήν Ἁγία Σοφία ἐγίνοντο οἱ στέψεις τῶν Αὐτοκρατόρων. Καί στήν Ἁγία Σοφία – Κατά τήν ἅλωση (29 Μαΐου 1453) – ἔγινε ἡ μεγαλύτερη ἱεροσυλία τῶν αἰώνων: ὁ ἐξανδραποδισμός τῶν γυναικοπαίδων, ἡ ἀνελέητη σφαγή γερόντων, καί ἐφήβων καί νηπίων καί ἀσθενῶν, ἡ ἔφιππη εἴσοδος στό ναό τοῦ εἰκοσιτριάχρονου (23) Μωάμεθ τοῦ Β΄ τοῦ Πορθητῆ....

Ἄν ἀξιώσει ὁ Τριαδικός Θεός τόν γράφοντα νά ἐπισκεφθεῖ τήν Κωνσταντινούπολη καί τήν Ἁγία Σοφία καί τό Ἱερόν Παλάτιον, καί τό Μπαλουκλί ... θά εἶναι τοῦτο εὐλογία Θεοῦ ξεχωριστή καί παραχώρηση τῆς ἀπύθμενης ἀγάπης Του. *«Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι, πάντων ἕνεκεν. Ἀμήν»*.

«ΟΣΚΑΡ»

Ἔργο τοῦ Ἔρικ Ἐμανουέλ Σμίτ παίζεται στό θέατρο ΒΕΑΚΗ σέ σκηνοθεσία Γιώργου Ρεμούνδου. Στόν ρόλο τοῦ Ὄσκαρ ἡ Ἄννα Φόνσου καί τῆς Ρόζας ἡ Τζέση Παπουτσῆ.

Ὁ δεκάχρονος Ὄσκαρ βρίσκεται σέ νοσοκομεῖο διότι πάσχει ἀπό λευχαιμία. Οἱ μέρες τοῦ μετρημένες. Ἡ κατάστασή του ἀπελπιστική. Τόν ἐπισκέπτεται ἡ Ρόζα, ἐθελόντρια τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ. Παρακολουθοῦμε μονολόγους καί ἐνέργειες τοῦ μικροῦ Ὄσκαρ. Ἐκφράζει ἀπορίες, τά συναισθήματά του. Μέ τό στόμα του καί ἐνέργειές του ὁ συγγραφέας χαλαρώνει τήν κατάθλιψη πού ἡ ὑπόθεση τοῦ ἔργου δημιουργεῖ. Ἄγγελος καλοσύνης ἀποδεικνύεται ἡ Ρόζα γιά τόν μοναχικό Ὄσκαρ. Δέν εἶναι μόνο στοργική μητέρα. Εἶναι μία ὑπομονητική, φωτισμένη συνομιλήτρια. Γιατί, ὅπως καί οἱ ὥριμοι στήν ἡλικία, ὁ Ὄσκαρ ἔχει μεταφυσικές ἀπορίες, γιά τόν Θεό, τόν πόνο, τήν ἀρρώστια, τόν θάνατο, τό νόημα τῆς ζωῆς.

Τό ἐνδιαφέρον τῆς Ρόζας πού ἐκφράζεται μέ λόγο καί ἔργα συντελεῖ στήν πνευματική καλλιέργεια τοῦ Ὄσκαρ. Τοῦ συνιστᾶ νά γράψει στόν Θεό. Ἔτσι μαθαίνει νά ὑψώνει τήν φωνή του στόν Πατέρα καί σέ μία στιγμή τόν ἀκοῦμε νά λέει: «Εἶμαι ζωντανός. Εἶμαι εὐτυχισμένος πού ζῶ μία μέρα ἀκόμα. Σ' εὐχαριστῶ Θεέ μου γιά τό δῶρο αὐτό, πού δέν σοῦ τό ζήτησα, ἀλλά μοῦ τό χάρισες». Ὑπερβαίνει τό δικό του πρόβλημα καί σκέπτεται ὅτι ἀφοῦ θά πεθάνει οἱ γονεῖς του δέν θά ἔχουν τήν φροντίδα του στά γηρατειά, στήν ἀσθένειά τους. Ἀφοῦ ἡ ψυχή του περάσει στό φῶς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ἡ Ρόζα ἀρθρώνει τήν βαρυσήμαντη διαπίστωση: ἀγαπώντας τόν Ὄσκαρ ἀγάπησα τόν Θεό περισσότερο.

ΝΙΚΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ

ΔΩΡΕΕΣ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

•Ὁ κ. Παντελεήμων Βέκιος Ν.Κηφισιά 30 € εἰς μνήμην τῶν γονέων του Νικολάου καί Μαρίας καί τῶν πεθερικῶν του Δήμου καί Ἰσμήνης.

•Ἡ κ. Ἑλένη Καμαρινάκη Ἀθήνα 100 € εἰς μνήμην Γεωργίου, Νικολάου καί Παναγιώτας Καμαρινάκη.

•Ἡ κ. Εὐφημία Καρβέλη Λάμπαινα Μεσσηνίας 30 € εἰς μνήμη τοῦ συζύγου της Γεωργίου.

•Ἡ κ. Μαρία Κουτσογιάννη Ἀθήνα 100 € εἰς μνήμην Ἀρχιεπισκόπου Χριστοδούλου, ἀδελφῆς της Θάλειας καί τῶν γονέων της Δημητρίου καί Ἑλένης.

•Ὁ κ. Σωτήριος Κυριαζῆς Ἀθήνα 30 € εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ του Δημητρίου καί Ἰωάννου Μέντη.

•Ἡ κ. Βασιλική Κυρίμη Λάρισα 50 € εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφού της Βασιλείου καί τῶν γονέων της.

•Ἡ κ. Παναγιώτα Κωνσταντινίδου Πειραιᾶς 50 € εἰς μνήμην τῶν γονέων της Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Παναγιωτοπούλου καί τῆς θυγατρός της Εἰρήνης Κ. Κωνσταντινίδου, ἰατροῦ-νεφρολόγου.

•Ὁ κ. Βησσαρίων Κωνσταντούλας Θεσσαλονίκη 50 € εἰς μνήμην Γεωργίου Δώγου-Δόκοβιτς.

•Ἡ κ. Νίκη Παπακωνσταντίνου Θεσσαλονίκη 100 € εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της καί ἀδελφοῦ της.

•Η κ. Ἀναστασία Τριτσιμπίδα Κηφισιά 250 € εἰς μνήμην συζύγου, γονέων, ἀδελφοῦ καί γαμπροῦ.

•Ὁ κ. Δημήτριος Χριστοδουλόπουλος, Ἀθήνα 20 €, εἰς μνήμην τῆς μητρός του Μαρίας.

•Ἡ κ. Ἑλένη Χρυσικοπούλου Αἰγάλεω 50 € εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της καί τῶν γονέων της.

ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΕΡΕΘΙΣΜΑΤΑ

«Καθεύδετε λοιπόν καί ἀναπαύεσθε» (ΚΟΙΝΩΝΙΑ, Ἰαν. – Μάρτιος 2011)

Ὁ πάταγος ἀπό τήν κατεδάφιση τῶν πάντων πού μεθοδικά συντελεῖται στήν πατρίδα μας δέν μᾶς ξυπνᾶ; Οὔτε ἡ φωνή τοῦ Ἰμάμη στήν καρδιά τῆς Ἀθήνας δέν θά μᾶς βγάλει ἀπό τόν πνευματικό λήθαργο;

«Ζητεῖται Ἡγέτης!» (ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΝ ΜΕΛΛΟΝ, Φεβρουάριος 2011).

Ἡγέτης πού θά συνεγείρει τίς ὑγιεῖς δυνάμεις τῆς πατρίδας μας γιά νά ἀντισταθοῦν στό παντοειδές κακό πού μᾶς κατακλύζει, γιά νά ματαιωθοῦν τά σχέδια τῶν κέντρων πού ἀπεργάζονται τόν ἀφανισμό μας.

«Ἀντίσταση στό Δ΄ Ράιχ» (ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ 17-3-2011)

Καί ἐξουδετέρωση τῆς Πέμπτης Φάλαγγας στό ἐσωτερικό!

«Μέ ὑλικά γιά πέταμα δίνουν μάχη οἱ γιατροί τῆς Ξάνθης» (ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ 17-3-2011)

Μά γιατί δέν προμηθεύονται κατάλληλα ἀφοῦ «λεφτά ὑπάρχουν»;

«Τό τσουνάμι τῶν λαθρομεταναστῶν. Χειρότερο καί ἀπό τῆς Ἰαπωνίας...» (ΑΛΦΑ ΕΝΑ, 19-3-2011)

Ἐκεῖνο ἀφάνισε ἀνθρώπους καί διάφορα δημιουργήματά τους. Αὐτό ἐδῶ θά ἀφανίσει τούς Ἕλληνες, τήν Ἑλλάδα καί τόν πολιτισμό τους.

«Δέν ἔληξε ὁ συναγερμός γιά τό χρέος τῆς Ἑλλάδας» (ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ, 20-3-2011).

Πῶς νά λήξει ἀφοῦ δανειζόμαστε γιά νά πληρώνουμε τοκοχρεολύσια; Τό χρέος αὐξάνει, δέν μειώνεται.

«Ποῦ ὁδηγεῖται ἡ χώρα;» (ΤΟ ΠΑΡΟΝ, 20-3-2011).

Ἐκεῖ πού θέλουν τά ἐξωθεσμικά κέντρα πού ἀποφασίζουν γιά τήν πορεία της μετά τήν δολοφονία τοῦ Καποδίστρια. Μέ τήν παθητική καί ἐνεργητική σύμπραξή μας.

«Μεγάλη συγκέντρωση στή Θεσσαλονίκη κατά τῆς κάρτας τοῦ πολίτη» (ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΩΡΑ, 21-3-2011).

Πολύ καλά, ἀλλά νά μήν ἔχει ξεχαστεῖ τό θέμα στίς βουλευτικές ἐκλογές.

«Ἀνατροπές σέ Ἀσφαλιστικό καί Ἐργασιακό» (ΒΡΑΔΥΝΗ, 22-3-2011).

Ἀνασφάλεια παντοῦ καί γιά ὅλους! Ἰδεώδης κατάσταση γιά προγραμματισμό!

«Δέν ὑπάρχει ἐθνικό ὅραμα. Ἡ πολιτική ἡγεσία ἀναπαράγει τήν κρίση» (ΕΣΤΙΑ, 23-3-2011).

Ἡ πολιτική ἡγεσία γέννημα τῆς κοινωνίας μας πού διέρχεται πολλαπλή κρίση. Ἡ ὑλοφροσύνη δέν δημιουργεῖ ὁράματα.

«Ἡ Ἑλλάδα πρώτη στή διαφθορά καί τελευταία στήν εὐημερία τό 2010 ἀνάμεσα στά 15 κράτη – παλαιά μέλη τῆς Ε.Ε.» (ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, 24-3-2011).

Βροχή τά ἀρνητικά ρεκόρ!

«Κίνημα μοντέρνου ἀθεϊσμοῦ διαστρέφει τό ρόλο τῆς Ἐκκλησίας κατά τό 1821» (ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ, 25-3-2011)

Τήν ἀλήθεια καί τά γεγονότα δέν μποροῦν νά τά ἀκυρώσουν. Γιά τούς εὔπιστους καί ἀπληροφόρητους τά διαστρέφουν.

«Χτίζουμε καί... πουλᾶμε. Σχέδιο γιά 700.000 ἐξοχικά σέ ξένους» (ΤΟ ΒΗΜΑ, 26-3-2011).

Σέ ἀξιωματούχους τῆς τρόϊκας;

«Μίζες σέ ἕλληνες δημόσιους λειτουργούς γιά τά ὑποβρύχια» (ΤΑ ΝΕΑ, 28-3-2011) .

Ἀσκοῦσαν τό ὑποβρύχιο δημόσιο λειτούργημα τῆς κονόμας, ὑπέρ τοῦ λαοῦ!

Μ. ΠΟΛΙΤΗΣ

ΠΕΤΡΑΔΙΑ

Γιά τήν λύπη

α. «Ἡ γυνή, ὅταν τίκτη, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς. Ὅταν δέ γεννήση τό παιδίον, οὐκέτι μνημονεύει τῆς θλίψεως διά τήν χαράν ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τόν κόσμον». (Ἡ γυναίκα, ὅταν γεννάει, ἔχει λύπη, γιατί ἦλθε ἡ ὥρα της, ἀλλά ὅταν γεννήσει τό παιδί, δέν θυμᾶται πλέον τή θλίψη, ἀλλά χαίρει, γιατί γεννήθηκε ἄνθρωπος στόν κόσμο).

(Ἰω. ιστ΄ 21)

β. Ἡ λύπη, ὅπως τή θέλει ὁ Θεός, παράγει μετάνοια, ἡ ὁποία καταλήγει στή σωτηρία, γιά τήν ὁποία κανένας ποτέ δέν μετανοεῖ. Ἡ λύπη ὅμως ἡ κοσμική παράγει θάνατο.

(Β΄ Κορ. ζ΄ 10)

γ. Γιατί εἶσαι τόσο λυπημένη, ψυχή μου; Γιατί μέ συγκλονίζεις; Ἔχε τήν ἐλπίδα σου στό Θεό, γιατί θά ἔλθει καί πάλι ἡμέρα πού θά δοξολογήσω τόν Κύριο, τόν σωτήρα καί Θεό μου.

Ψαλμ. 42,6

δ. Νά παρηγορεῖς τήν καρδιά σου καί νά διώχνεις μακριά ἀπό σένα τή λύπη, γιατί ἡ λύπη ἔχει καταστρέψει πολλούς.

Σ. Σειρ. λ΄ 23

ε. Ἰδιαίτερα ἀγαπῶ τό ἐξῆς φάρμακο στά παθήματά μου, τό νά συνομιλῶ μόνος μου μέ τήν ψυχή μου στήν ἡσυχία.

Γρηγόριος Θεολόγος, ΕΠΕ 9,234

στ. Παρηγοριά σέ κάθε λύπη εἶναι ἡ συναναστροφή μέ τούς φίλους.

Μ. Βασίλειος

ζ. Αὐτό κυρίως δημιουργεῖ στενοχώρια, ὅταν κάποιος δέν μπορεῖ νά ὑποφέρει τά λυπηρά ἤ τούς κακούς ἀνθρώπους.

Χρυσόστομος, ΕΠΕ 8, 658

η. Ἄν λαχταρᾶς νά προσευχηθεῖς ὅπως πρέπει, μή λυπήσεις ἀνθρώπινη ψυχή, διαφορετικά ἄδικα τρέχεις.

Ὅσ. Νεῖλος ὁ Ἀσκητής, περί προσευχῆς 20

θ. Ἐκεῖ πού ὑπάρχει ἡ λύπη καί ἡ κενοδοξία, δέν βρίσκεται κανένα καλό.

Ἰω. Μόσχου, Λειμωνάριο, κεφ. 110

ι. Μήν ἀφήνεις τή λύπη νά σέ κυριέψει οὔτε τή χαρά. Μή λυπᾶσαι. Ὁ Θεός θά βοηθήσει γιά ὅλα.

Γέροντας Ἱερώνυμος Ἀποστολίδης

ια. Εἶναι καλόγνωμος ὅποιος δέν λυπᾶται γιά ὅσα δέν ἔχει, ἀλλά νιώθει χαρά γιά ὅσα ἔχει.

Δημόκριτος D.K.231

ιβ. Ὁ Σωκράτης, ὅταν τόν ρώτησαν πῶς εἶναι δυνατόν νά περάσει κάποιος τή ζωή του χωρίς λύπες, εἶπε: «τοῦτο εἶναι ἀδύνατο γιατί δέν εἶναι δυνατόν νά μή λυπηθεῖ κανείς ποτέ, ἐφόσον κατοικεῖ σέ πόλη ἤ σέ σπίτι καί ἐπικοινωνεῖ μέ ἀνθρώπους»!

Ἀνθολόγιο Στοβαίου 99, 35, περί λύπης

ιγ. Κι οὔτε ἔχει σημασία πού ἄσπρισαν τά μαλλιά μου, δέν εἶναι τοῦτο ἡ λύπη μου, ἡ λύπη μου εἶναι ἀφοῦ δέν ἀσπρίζει ἡ καρδιά μου.

Γιάννης Ρίτσος (1909-1990)

ιδ. Σύννεφα καί κρύβουν τ' ἄστρα.
Ἔτσι οἱ λύπες μας.
Σύννεφα καί συχνοβρέχουν.
Ἔτσι οἱ λύπες μας.
Σύννεφα καί θά σκορπίσουν.
Ἔτσι οἱ λύπες μας.

Ἰωάννης Πολέμης (1862-1922)

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ι. ΑΝΑΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

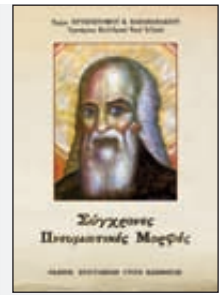

ΕΠΑΝΩ: ΠΑΡΑΛΙΑ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ. Ἡ ὁδός Ναυαρίνου (κεντρική παραλιακή ὁδός) ὅπως ἦταν τή δεκαετία τοῦ 1950.
ΚΑΤΩ: Ἡ ἴδια ὁδός ὅπως εἶναι σήμερα.

λάβαμε τά νέα βιβλία

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΣΤΕΓΗΣ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια, Μεγάλου Ὑμνογράφου τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας: ΜΗΝΑΙΟΝ ΑΣΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΚΥΚΚΟΥ-ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

14 Ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας πού ἑορτάζουν τόν μήνα Φεβρουάριο ὑμνολογοῦνται σέ αὐτόν τόν θαυμάσιο ὀγκώδη δερματόδετο καί καλαίσθητο τόμο. Σχ. 21Χ29, Σελ.503. Ἔκδοση Ἱερά Μητρόπολις Κύκκου καί Τηλλυρίας Κύπρος. Τ.Θ.24850 Λευκωσία Κύπρος, Γραφεῖο 32, τηλ. 22390719. Φαξ 22390631.

Ἀρχιμανδρίτου ΔΑΝΙΗΛ Γ. ΑΕΡΑΚΗ: ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΙΚΟ ΛΕΞΙΚΟ ΤΟΜΟΣ Β΄(Δ-Ι)

Μετά τόν Α΄ τόμο κυκλοφόρησε καί ὁ Β΄τόμος τοῦ πεντάτομου ἔργου τοῦ π.Δανιήλ, μέ καλαίσθητη βιβλιοδεσία. Περιέχει μικρά κείμενα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου μέ παραπομπή στόν ἀντίστοιχο τόμο τῆς Ε.Π.Ε (Ἕλληνες Πατέρες Ἐκκλησίας) καί ἀκολουθεῖ μετάφρασις, ἀπόδοσις τοῦ κειμένου στήν ὁμιλουμένη σήμερα γλώσσα. Σχ. 17,5Χ24,5. Δ/νση Συγγρ. Χριστοκοπίδου 12, 10554 Ἀθήνα, τηλ. 210 3212713, 210 3212107.

ΠΑΤΗΡ ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ (1930-1989): ΓΕΡΩΝ ΕΥΣΕΒΙΟΣ Ο ΚΕΧΡΙΑΙΟΣ ΜΟΝΑΧΟΣ (1927-2009)

Στή σειρά ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΓΕΡΟΝΤΕΣ τοῦ Εὐαγγέλου Π.Λέκκου. κυκλοφόρησαν δύο βιβλία μέ τίς βιογραφίες τῶν δύο συγχρόνων μας ἐκκλησιαστικῶν προσωπικοτήτων πού τό πέρασμά τους ἄφησε ἐποχή στήν σύγχρονη ἐκκλησιαστική μας ἱστορία. Σχ. 13,5Χ 20,5 τό πρῶτο Νο 12 τῆς εἰδικῆς αὐτῆς σειρᾶς μέ σελ.53 καί τό δεύτερο Νο 15 τῆς σειρᾶς, μέ σελ. 59. Ἔκδοση Σαΐτης, Ἀθήνα, τηλ. 210 3476090.

ΠΑΝΟΥ Δ. ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΥ: ΜΕΣΣΗΝΙΑΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΒΙΟΥ (τρόποι καί τύποι ζωῆς) Τόμος Β΄.

Ὁ γνωστός λογοτέχνης τῆς πόλης μας κ. Πάνος Κοσμόπουλος μᾶς παρουσιάζει σέ ἕνα δεύτερο τόμο, καλαίσθητο, δεμένο μέ χοντρό ἐξώφυλλο, τόν κόσμο τῶν πατέρων μας τήν πνευματική ρώμη καί ἀρχοντιά τους, μέ προσωπική βιωματική κατάθεση, μέ τήν ἱστορική ἔρευνα καί τήν λαογραφική ἀποτύπωση. Περιέχει καί ὅλους τούς φονευθέντες συμπατριῶτες μας στούς Ἑλληνικούς πολέμους ἀπό τό 1897 μέχρι τό 1974. Σχ. 14,5 Χ 21,5. Σελ.365. Δ/νση Συγγρ. Πινδάρου 30, 24100 Καλαμάτα, τηλ. 27210 82346.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Κ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ, ΣΥΝ/ΧΟΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ: ...ΗΤΑΝ ΕΝΑ ΟΝΕΙΡΟ — ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΠΛΟΥΤΟΧΩΡΙ (π. ΤΟΓΙΑ) ΗΛΕΙΑΣ

Μία λαογραφική καταγραφή τῶν ἀνθρώπων καί τῆς ζωῆς τοῦ χωριοῦ, πού βρίσκεται κοντά στά Κρέστενα Ἠλείας. Σχ. 17Χ24. Σελ.294. Δ/νση Συγγρ. Κρέστενα Ἠλείας, τηλ. 26250 24484.

ΤΑΚΗ ΣΚΑΝΑΤΟΒΙΤΣ Ταξιδεύουμε χωρίς ἐπάνοδο; Ποίηση.

Στήν παροῦσα ποιητική συλλογή, μετά ἀπό κάποια εὔληπτα περισκεμμένα ποιήματα, ἀκολουθοῦν σελίδες πεζοῦ λόγου καθαρῆς ὀνειρικῆς φαντασίας. Σχ.17Χ24. Σελ.68. Ἔκδοση «Ἰωλκός» Ἀνδρέου Μεταξᾶ 12, 10681 Ἀθήνα τηλ. 210 3304777, Φαξ 210 3304211.

Ἀπ' ὅσα μᾶς γράφουν

• **Ὁ Δρ. κ. Χαραλάμπης Μπούσιας**, Καθηγητής ΤΕΙ Πειραιᾶ καί μεγάλος ὑμνογράφος τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας, Ἀμαρούσιον. Μᾶς γράφει *«... Μᾶς λείπουν πρότυπα! Παύσαμε νά εἴμαστε τό ἅλας τῆς γῆς, τό φῶς τοῦ κόσμου. Δόξα τῷ Θεῷ πού ὁ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ μᾶς παραμένει φωτεινό μετέωρο».*

• **Ὁ κ. Βασ. Βακάλης**, Διευθυντής τοῦ Λυκείου Μελισσίων τῆς «Ἑλληνικῆς Παιδείας», μαζί μέ τή μαθητική ἐφημερίδα τοῦ σχολείου «ΣΤΙΓΜΕΣ» πού μᾶς ἔστειλε, μᾶς εὔχεται *«...ὁ σπόρος πού σπέρνετε μέ τό περιοδικό νά καρποφορεῖ στίς ψυχές τῶν ἀναγνωστῶν καί ὁ Κύριος νά σᾶς χαρίζει δύναμη καί ὑγεία...».*

• **Ἡ κ. Δέσποινα Ἰακωβίδου**, δικηγόρος ἀπό Θεσσαλονίκη, μᾶς γράφει: *«Εὔχομαι ὁλόψυχα ὁ Θεός νά σᾶς εὐλογεῖ καί νά σᾶς δίνει δύναμη γιά τό πραγματικά μεγάλο ἔργο σας. Περιμένω κάθε μήνα τό περιοδικό, ὡς πνευματική τροφή, στήριγμα καί ἐλπίδα. Τό ἔχω ἀληθινή ἀνάγκη!!!».*

• Ἀπό τό Μοσχάτο, **ὁ κ. Ἰωάννης καί ἡ κ. Οὐρανία Παπακωνσταντίνου**, μᾶς γράφουν: *«Νά ἔχετε τήν εὐχή τοῦ Χριστοῦ καί τή δική μας. Σᾶς εὐχαριστοῦμε».*

• **Ὁ κ. Δημήτριος Καμάρας**, Τραπεζικός ὑπάλληλος ἀπό Χαλάνδρι μᾶς γράφει: *«Εὔχομαι ὁ Ἀναστάς Κύριος νά σᾶς ἐνισχύει πάντοτε εἰς τό ἔργον σας».*

• **Φιλοτεχνικός Ὅμιλος Χίου**: Τακτικά λαμβάνουμε τίς προσκλήσεις σας γιά τίς διάφορες ἐκδηλώσεις τοῦ Ὁμίλου σας. Δεχθεῖτε τά συγχαρητήρια μας γιά τήν ὅλη πνευματική προσφορά σας στή κοινωνία τῆς ὡραίας Χίου.

• **Ὁ κ. Θεόδωρος Χελετζάρης** ἀπό τό Αἰγάλεω μᾶς εὔχεται *«...ὁ Κύριος νά εὐλογεῖ καί νά σᾶς ἐνισχύη στό Ἱεραποστολικό σας ἔργο».*

• **Ἡ κ. Πόπη Κατσούρη** ἀπό τή Σάμο μᾶς εὔχεται *«..Σᾶς εὔχομαι πάντα νά εἶσθε ἄξιοι καί νά φωτίζετε ὅλους μας. Εὐχαριστῶ...».*

• **Ἡ κ. Ἰωάννα Παπαγιάννη**, ἀπό τήν Ἔδεσσα, μᾶς γράφει *«...εὐχαριστῶ γιά τό περιοδικό καί τίς κάρτες πού μοῦ στείλατε...»*

• **Ἡ κ. Δέσποινα Κάκκου**, καθηγήτρια ἀπό τήν Καρδίτσα, μᾶς γράφει *«γιά τήν ἔκδοση τοῦ περιοδικοῦ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ πού διαβάζω πάντα μέ πολύ ἐνδιαφέρον...».*

• **Ἡ κ. Μαρίκα Κετσίμπαση** ἀπό τό Καλαμπάκι Δράμας, μᾶς γράφει: *«... Σᾶς στέλνω τά θερμά μου συγχαρητήρια γιά τόν μεγάλο σας ἀγώνα καί ὁ Χριστός καί ἡ Παναγία μας νά σᾶς βοηθᾶνε νά ἔχετε πάντα ἐπιτυχίες...».*

• **Ὁ κ. Δημήτριος Τσουροπλῆς** ἀπό Ζωγράφου μᾶς γράφει: *«Παρακαλῶ δεχθεῖτε τή συνδρομή μου γιά τό 2011 καί τίς καλύτερες εὐχές γιά τόν ΣΥΝΔΕΣΜΟ καί σέ ὅσους συμβάλλουν στήν ὕπαρξή του...».*

• **Ἡ κ. Ἑλένη Μπαμπάτσικα** ἀπό Ἰωάννινα μᾶς εὔχεται *«...ἐπίτευξη τοῦ κοινωνικοῦ καί πνευματικοῦ σας ἔργου...».*

• **Ἡ κ. Ἑλένη Φυντάνη- Μαυρίκη** ἀπό τό Διδυμότειχο μᾶς εὔχεται: *«...Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ γιά ὅλα. Σᾶς εὔχομαι: Καλή δύναμη, ὁ Καλός Θεός νά σᾶς χαρίζη ὑγεία καί πνευματική χαρά...» .*

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Μηνιαίο περιοδικό
Ἑλληνορθόδοξης Μητροπόλεως
Ἱδιοκτήτης: Χριστιανική Στέγη
Καλαμάτας
Ἐκδότης-Διευθυντής: Παν. Ἰ. Μέντης
Βασ. Γεωργίου Α΄ 5 - 241 00 Καλαμάτα
Τηλ. 2721 023176 - FAX: 2721 026478
Συνδρομή προαιρετική
Αριθμ. Λογαρ. Ἐθνικῆς Τραπ. 230/480206-34
Ἐκτύπωσις-Βιβλιοδεσία «Μέλισσα»
Τηλ. 2397 023313 Ἀσπροβάλτα Θεσσαλονίκης
Κωδ. 3510